HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo 37. | Sobota (Saturday) 10. září (September) 1977 | Cena 25 centů

Na Lánském hřbitově

Na sklonku dne přijel president Osvoboditel do Lán, mezi své. Železničáři kladou rakev na černé máry, lánští zpěváci, ti, kteří mu chodívali zpívat na zámek, zpívají mu teď na poslední cestě "Ach synku, synku. . . .", jednu z těch, které míval rád, a lánští sousedé se starostou a výbory zdvíhají máry, aby si odnesli svého pana presidenta.

Jdou dlouhou, nerovnou cestou, překlenutou zelenými korunami stromů, cestou, obleženou lidmi jako česno před úlem.

A ti, kteří tvoří ten veliký špalír cti, to jsou zase lidé všedních dnů, havíři z nedalekého dolu, zedníci, kteří se vrátili dříve ze staveb, domkáři, chalupníci, kteří ho potkávali tady na cestách v polích i lesích, a vzpomínají, kdy ho viděli. Jak se na ně usmál a jak je pozdravil dvěma prsty, zdviženými ke střeše klobouku. Přišli všichni z daleka široka a prožívají velikost chvíle, jejíž podání bude přecházeti jako vzácný odkaz s pokolení na pokolení.

Hle, jak se blíží, přichází znovu mezi ně.

Ale jak?

Babičky klekají a bijí se v prsa, na prsa tisknou sepjaté ruce, a hradba těl se vlní porývem pláče.

A nad hlavami se vznáší pod státní vlajkou rakev s jeho tělesnou schránkou, lánští sousedé, hajní a komorníci střídavě berou máry na ramena.

Za rakví rodina a president republiky dr. Edvard Beneš, nenápadný a skromný, jako soused mezi sousedy.

Tiše jde průvod zmlklou obcí.

V oknech hoří svíčky a mezi nimi se dívá z černého rámu jeho podobizna.

Den dohasíná v zšeřelém světle, na Lány padá první stín vlahého večera.

Do brány lánského hřbitůvku vstupuje oddíl legionářů ze Slánska a Kladenska, pochodujících v čele průvodu.

Světelné kužely reflektorů protínají temnotu hřbitova a v jejích průsečíku otevřená země, připravená k objetí. Večerní van sem zanáší syrovou vůni hlín podzimních polí, na smolné modři oblohy planou hvězdy studeným světlem, stíny křížů nad hroby se protínají se stíny lidí, živí s mrtvými si podávají ruce. A nad tou chmurnou krásou večerního pohřbu se vznášejí slova žalmů, neboť každé slovo jiné je tu zbytečné. Duše je zavalena truchlivou velikostí chvíle, neboť blízká je doba, kdy se rozechvělá země zavře nad rakví. Vyslanec Jan Masaryk padá na kolena, kruh nejbližších se láme tíhou žalu. Temnotou se vznáší vzlykot a pláč. Rakev se znovu zdvíhá proti černému nebi a pomalu, pomaloučku mizí v lůně země.

(Z knihy: "Pan president a lidé v Lánech" od Stanislava Jandíka, 1. listopadu L. P. 1937.)

ENGLISH SECTION INSIDE

14. září 1937 v ranních hodinách v Lánském zámku u Prahy zemřel první president a zakladatel Československé republiky, Tomáš Garigue Masaryk. 17. září v podvečer byl převezen do Prahy na hrad českých králů, kde rakev s jeho ostatky byla vystavena až do dne pohřbu 21. září. Po smutečním rozloučení a průvodu Prahou, tělo zesnulého bylo vlakem opět odvezeno do Lán, kde byl T.G.M. pochován na prostém venkovském hřbitově. Náš první obrázek zachycuje T.G.M. v rozjímavém zamyšlení; druhý je ze smutečního průvodu Prahou a na třetím si prostí občané z Lán nesou presidentovu rakev.

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CHICAGU

POD ZÁŠTITOU DISTRIKTNÍHO SVAZU Č. K. V NEDĚLI, 18. ZÁŘÍ 1977 VE WOZNIAKOVĚ ZAHRADĚ, 2530 JIŽ. BLUE ISLAND AVE.

Spoluúčinkují: Česká katolická jednota; Dvory katolických lesníků a lesnic; Jednota Katolický dělník; Katolický Skaut; Klub Domov; Pěvecký sbor Lyra; Moravská kulturní společnost; Katolické kluby, spolky a naše bývalé české osady.

Výborná domácí kuchyně otevřena od 12. hod.; PROGRAM začne ve 2:30 hod. odpol. Hlavní projev: Prof. dr. František Svejkovský z Chicagské university. — Zábavní část: Moravská kult. spol. a Klub Domov, Šatlava — Stánky — Výhry. Od 5 hod. odpol. začne vyhrávat k tanci i poslechu známá kapela F. Zákrocký. — Vstupné: $1.

Sloupek informací

O LIDECH V ČSR A VE VÝCHODNÍM NĚMECKU A K ŠACHOVI DOMA I V PRAZE

Dne 14. září se počtyřicáté navrší — jak napsal básník — "kalné ráno", kdy jsme se dověděli, že zemřel zakladatel demokratického Československa, první prezident republiky, Tomáš Garrigue Masaryk. Poznal jsem ho jako jeden ze zástupu školáků, ku kterým promluvil na nádvoří pražského Hradu u příležitosti desátého výročí založení státu v roce 1928. A pak jsem se s ním setkal jako mladistvý student v jeho útlé, avšak bohaté knížce o "Ideálech humanitních" — a setkával v dalších jeho dílech. Uplynula jen krátká doba a vrhli se na ně nacisté, aby je spalovali. A potom za další desítku let přišli komunisté a začali dělat totéž, aby vyhladili myšlenky TGM o snášenlivosti, o potřebě "úsilné práce" pro národní společnost, ku prospěchu světové. Ani prvním, ani těm druhým se jejich úmysl nepodařil. Velicí lidé sice také odcházejí z tohoto světa, ale jejich myšlenky neumírají. T. G. Masaryk byl velikým člověkem.

□

PŘÍBĚHY Z ČESKOSLOVENSKA . . .

Zaznamenali je západní novináři a některé z nich, domnívám se, stojí za připomínku. Tak třeba ten o jistém bývalém vysokém funkcionáři komunistické strany (nebyl jmenován, pozn. J.N.), který v r. 1968 šel s Dubčekem a tedy s "obrodou" KSČ a je proto nyní jen pomocným dělníkem na stavbě pražské podzemní dráhy. A podepsal "Chartu 77". Byla svolána schůze, která ho měla za tento podpis "odsoudit" a schválit jeho vyhazov i z tohoto zaměstnání. Jeden ze spoluděl-

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

September 10, 1977 — Vol. II, No. 37.

níků vyzval svolavatele schůze, aby se žalovaný směl vyjádřit k věci, "o které nikdo z nás včetně ředitele podniku nic pořádného neví". Signatář "Charty 77" měl pak příležitost několika stovkám přítomných citovat z dokumentu. Většina potom hlasovala proti jeho propuštění — a vedení podniku se podřídilo. — Platí prý i pro policisty, kteří u "chart'anů" dělají domovní prohlídky — napověděl jiný příběh — že "co kdyby se to jednou zase obrátilo?" . . .

V jednom pražském divadle vystupuje jakýsi Petr Oliva, který se údajně angažuje pro komunistický režim. Skupina asi 70 občanů si zakoupila lístky na představení, v němž měl nějakou roli. Když Oliva přišel na scénu, demonstrativně vstali a odešli z hlediště, které prý nadšeně tleskalo.

(Ne Olivovi, ale těm odcházejícím. — Pozn. red.)

Začátkem srpna se dožil šedesátky Vasil Bil'ak, podkarpatský Rusín, který je dnes v komunistické straně Československa mužem č. 2, hned po Husákovi. Byl jmenován "Hrdinou socialistické práce" a z Moskvy dostal Leninův řád. Po Praze se prý vykřikovalo "At' Bil'ak šije!" On se totiž svého času v Hradci Králové vyučil krejčím.

Některé z těch informací zavánějí švejkovinou, jiné pak svědčí o tom, že se lidé nebojí riskovat, přestože vědí, co je může v podmínkách komunistického režimu očekávat. To je, myslím, důležitá informace.

□

. . . A Z TAKÉ KOMUNISTICKÉHO VÝCHODNÍHO NĚMECKA

Rudolf Bahro, 41 roků stár, vstoupil do vševládnoucí SED (Sozialistische Einheitspartei — Socialistická sjednocená strana) před 23 lety. Byl pilným studentem a jen jednou měl politické potíže, když se v roce 1956 v nástěnných novinách Humboldtovy university ptal stranického vedení na pozadí tehdejšího mad'arského povstání. Potom se však v roce 1959, v časech kolektivizace východoněmeckých vesnic osvědčil jako propagátor vyvlastňování soukromých hospodářství a 1965 byl jmenován zástupcem šéfredaktora FORUM, ideologického orgánu komunistické mládeže východního Německa. Některé jeho články se vedení SED nelíbily a tak byl odsunut na místo "vědeckého pracovníka" v jednom národním podniku v Berlíně. Tehdy někdy mu přišlo na mysl, že "vláda komunistů je jen fasáda, záminka pro politiku totální moci". Když pak byl v srpnu 1968 svědkem obsazení Československa armádami Varšavského paktu, nazval je — tehdy jen sám pro sebe — "největším politickým zločinem sovětského vedení po druhé světové válce". Jeho prý první myšlenkou bylo vystoupit z SED a protestovat — ale pak se rozhodl jinak. Rozhodl se napsat knihu o tom, co je vláda komunistů ve skutečnosti. Vyšla začátkem září v Západním Německu, vydaná nakladatelstvím Německého odborářského (uniového, po našem, pozn. J.N.) svazu. Autor Rudolf Bahro věděl, že politická policie "po něm půjde", ale nesnažil se utéci. Těsně před vydáním knihy řekl západním novinářům — od nichž jsem převzal tuto informaci: "Mohou mě vyloučit ze strany, nikoli však zbavit se problému mocenské politiky Německé demokratické republiky" — jak se komunistický režim bývalé sovětské zóny Německa od r. 1949 nazývá.

Ještě koncem srpna byl Rudolf Bahro zatčen . . . Četl jsem výňatky z jeho knihy. Co říká, je vlastně jen novou verzí "Nové třídy" od jugoslávského komunisty Milovana Džilase, bývalého důvěrníka maršála Tita — vydané někdy před 20 roky. Hovoří se v ní o "byrokratické skleróze mocenského aparátu", o "nekontrolovatelnosti politického vedení a jeho rozhodnutí", o tom, že "privilegovaní partajníci jsou hrobaři komunistické ideologie", daleko od "bolševické skromnosti" začátků hnutí. Bahro chce "čistý komunismus".

Existuje něco takového?

Samozřejmě neexistuje, jak víme nejpozději od československých "dubčekistů" roku 1968, z jejich zkušeností s "reformami", které končí pod sovětskými tanky. Je však dobré vědět, že komunistické hnutí je nahlodáno vnitřní kritikou a pochybami.

□

CÍSAŘSKÁ NÁVŠTĚVA V PRAZE — A O SITUACI V IRÁNU

Pražské komunistické RUDÉ PRÁVO přineslo dne 18. srpna zprávu, že "v duchu přátelských vztahů mezi ČSSR a Iránem vykoná na pozvání prezidenta ČSSR Gustáva Husáka ve dnech 26. až 30. srpna oficiální návštěvu v Československu Jeho císařské Veličenstvo Mohammad Rezá Pahlaví Árjámehr, šahinšáh Iránu, a Její císařské Veličenstvo Farah, šáhbanú Iránu".

Na dělný lid jistě zapůsobilo, že po nějakých těch komunistických funkcionářích uvidí "krále králů" (šahinšáh) a jeho hezkou šáhbanú. Byli pak oba na první stránce orgánu KSČ dne 26. srpna v plně retušované kráse a s mírně upravenými životopisy. Že jako šach je potřetí ženat, to se považovalo za potřebné zamlčet. Nadpis zněl: "Vítáme Jejich Císařská Veličenstva". Neodpustil jsem si pohled na tu nejvyšší řádku RUDÉHO PRÁVA, v níž se ještě nad nejrůznějšími vyznamenáními časopisu praví, že jako "Proletáři všech zemí, spojte se!"

A tak se spojil kulakův synek Husák s potomkem feldvébla Rezy Khána, který v roce 1921 založil tu dnešní perskou dynastii. K proletářství nemají oba vlastně daleko. Husáka trápí vykořist'ování Sovětským svazem, Rézu Pahlavího otázka, co dělat, až za dvacet roků dojdou zásoby íránského oleje . . .

Irán, nám Čechům možná povědomější jako Persie, na tom totiž není tak dobře, jak vypadá podle třpytných uniforem pana císaře a jeho nejbližších spolupracovníků, k nimž od začátku minulého měsíce patří nový ministerský předseda Džamšid Amusegar, dosud ministr "přes olej", který pomáhal ve společnosti olejářských států (OPEC) hnát jeho ceny nahoru. (Viz H.N. 6. března.)

Čtyřapůlmilionové hlavní město Teherán vypíná proud na několik hodin denně, protože jinak by se elektrická síť zhroutila. Většina průmyslových podniků jede jen na 60 procent kapacity, protože chybí zásoby elektrické energie. Irán-Persie "vydává zbytečné biliony dolarů", napsal švýcarský NEUE ZUERCHER ZEITUNG, za zboží, které se nikdy nedostane ke spotřebiteli, protože přístavy v Bandar Abbas a Chorramshahr nestačí objednané odbavit: čekací lhůta až 250 dnů, což znamená, že leccos shnije, přemnohé dojde pozdě.

Těžba oleje přináší biliony dolarů. Určitá vrstva si může dovolit jezdit na obědy do Paříže a například do Mnichova — cituji ze západoněmeckého týdeníku DER SPIEGEL —a vrátit se včas k večeři doma. A ti druzí? Bída násobená s nouzí.

Šachova politická policie SAVAK má prý 50.000 spolupracovníků, ve vězeních Iránu je údajně 25 až 100.000 politických vězňů, podle odhadu organizace Amnesty International . . .

Možná bych se na všechna ta fakta díval jinak, viděl je jinak, kdybych se nedověděl o návštěvě pana "Jeho Císařského Veličenstva" v Praze. Dostali jsme se k dalšímu důkazu, jak komunistická propaganda měří různými loky.

J. Netík

□

P.S. — Zřejmým omylem se dopustilo, že v minulém čísle Hlasu Národa byl jakýsi Karel Hašek jmenován v souvislosti s Elvis Presley pokud šlo o popularitu v Československu. Šlo samozřejmě o Karla **Hašlera**, písničkáře o "Starých zámeckých schodech", o "Císařské louce s řadou topolů . . . Mýlit se je lidské, ba i redaktorské.

J. Netík

REAL ESTATE

KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?

Obrat'te se s důvěrou na

JOE ZACHARDA

"TWIN CITY" Realtors and Builders

7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
Též služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(Zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

POZVÁNÍ NA NÁRODNÍ DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milí krajané a přátelé,

zveme vás, vaše rodiny a známé co nejúpřímněji na tradiční Národní den českých katolíků, který pořádá Distriktní svaz českých katolíků, jehož Klub Domov je členem.

Národní den českých katolíků se koná v neděli 17. září ve Wozniakově zahradní restauraci 2530 So. Blue Island, Chicago. Nejezdíte-li autem, doveze vás k Wozniakům Blue Island autobus, číslo 60, ze kterého vystoupíte u Western Ave.

Program začne ve 2:30 odpoledne. Hlavním řečníkem je celé naší krajanské veřejnosti dobře známý, oblíbený profesor Chicagské university, prof. František Svejkovský. Modlitbu přednese Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb od sv. Prokopa v Chicagu. Obřadníkem dne je Karel Chrobák. Vstupné je $1.00.

V zábavním programu vystoupí mládež a drobotina Moravské kulturní společnosti, která v našich krásných původních krojích zatančí při hudbě národních písniček tance a tanečky, které jsou u krajanské veřejnosti ve velké oblibě. Klub Domov předvede zábavní pásmo "Po staromu — pod májí." K předvedení tohoto pásma jsme se rozhodli z dvojího důvodu. Zmíněné pásmo bylo totiž již předvedeno na našich květnových "Majales" a opravdu se líbilo a proto jsme chtěli dát možnost i těm, kteří tehdy nemohli přijít, aby je i oni shlédli, a potom: v mnohých místech na Moravě stavěli a tančili pod májí teprve při hodech, a tak, i když jsme toto veselí oslavili v květnu, chceme na ně vzpomenout také ještě v čase podzimním.

V zahradě Wozniakovy restaturace bude mít Klub Domov stánek s výborným domácím pečivem a svou dnes již dobře známou "Šatlavu", kde se každý rád zastaví jak na nějaký ten "pokutový" koňak, tak na ten podklad do žaludku jako je chléb s uzeným, se salámem anebo obložené chlebíčky. Při harmonice Ludvy Rafaje si pospolu zazpíváme v přátelském kruhu naše nezapomenutelné písničky. Ve štěstěně, do které o zakoupení lístků vás ted' již předem laskavě prosíme, můžete zkusit svoje štěstí.

Za Klub Domov srdečně zve celou naši krajanskou veřejnost

Otec Vojtěch, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb
Ferda Kussel, předseda
Fr. Uhlířová, tajemnice

*

V neděli po Národním dnu českých katolíků, tedy 25. září v 10:30 dopoledne bude v kostele sv. Prokopa v Chicagu sloužena česká mše sv. ku poctě patrona české země sv. Václava, jehož svátek připadá na 28. září. Tradice sloužení svatováclavské mše v některé z našich bývalých českých farností je dosud v Chicagu a jeho okolí udržována zásluhou Distriktního svazu českých katolíků, za což my, kteří chodíme na tyto bohoslužby vyprošovat ochranu naší staré vlasti za mořem i naší nové milé vlasti americké, jsme upřímně vděčni.

Laskavě o této svatováclavské mši svaté řekněte svým přátelům a známým a přived'te je do kostela sv. Prokopa, abychom se společně s nimi pomodlili k patronu země české a prosili jej o ochranu zpěvem starého kostelního chorálu, který zněl děkovně v dobách míru a byl vždy povzbuzením v časech zlých.

Zápis do katolické české sobotní doplňovací školy v Ciceru

Milí rodiče a děti,

sobotní česká katolická doplňovací škola "Kardinála Berana", jejíž vyučování se koná ve farní škole Panny Marie Svatohorské, 2414 So. 61st Ave, Cicero, začíná v sobotu 24. září 1977 ve 12:00 hodin v poledne.

Děti můžete předem přihlásit telefonicky u paní Uhlířové po 6. hod. večer na číslo: 484—2106, jinak během dne můžete zavolat do redakce H.N. číslo telefonu 762—2044. Děti vám též zapíšeme první vyučovací den, t. j. v sobotu 24. září.

Škola začíná vždy ve 12 hod. v poledne a končí ve 3:30 odpoledne. Sváteční volno, vánoční prázdniny a pod. budou dětem předem oznámeny.

Zápisné je $5.00 za školní rok pro rodinu. Větší děti potřebují sešit, papírové desky (folders) a pero; menší děti papírové desky, (folders) na texty, které pro ně rozmnožujeme, kreslící papír, tužku, pastelky (pastelové barvičky). Budou-li potřebovat další školní pomůcky, bude jim to během roku oznámeno.

Ve škole, pokud na to časově stačíme,snažíme se děti vyučovat kromě češtiny, zpěvu, dějepisu a zeměpisu naší staré vlasti za mořem rovněž náboženství. Bud'te tak laskaví a upozorněte na tuto možnost zvláště rodiče dětí, které přišly do USA po roce 1968 a které za tamější komunistické nadvlády viděly a slyšely o náboženství jen to špatné.

Laskavě nám též oznamte, zda si přejete, abychom připravili vaše děti k prvnímu svatému přijímání a biřmování, na které je ochoten přijet náš uvědomělý český biskup Jan L. Mořkovský z Galveston—Houston. Bud'te tak hodní a upozorněte na tuto možnost též své známé. Děkujeme za vaši spolupráci.

Vyprošujeme vám i dětem do nastávajícího školního roku hojnost zdraví, Boží ochrany a radosti z poctivého, cílevědomého snažení.

Otec Vojtěch Vít, O. S. B.

Nová vláda Izraele hodlá odbourat socialistické hospodářství a zavést do své ekonomie svobodné podnikání

Tel Aviv. — Poprvé za 29 let existence státu Izraele jeho nová Beginova vláda začala podnikat konkrétní kroky pro přeměnu rozviklané socialistické ekonomie své země v ekonomii svobodného podnikání.

Socialistická ekonomie přinesla Izraeli 35-procentní inflaci a silně schodkový zahraniční obchod. V roce 1976 dovoz z ciziny obnášel 4 biliony dolarů, zatím co vývoz činil pouze 2.3 bilionu dolarů. Izraelská vláda až dosud subvencovala základní potraviny jako chléb, mléko, vejce, ovoce a zeleninu, které byly v Izraeli nerealisticky levné. Zato musili Izraelité platit vyšší daně. Mzdy byly sice stále zvyšovány, avšak ceny spotřebního zboží stoupaly ještě rychleji. Aby se nezvýšila nezaměstnanost, vláda doplácela na výrobu tovarů a polotovarů různých továren, které pracovaly se ztrátami. A protože se tím vládní výdaje stále zvyšovaly, musily být vysoké i daně.

Na radu chicagského profesora dr. Miltona Friedmana, držitele Nobelovy ceny z ekonomie, izraelská vláda se nyní rozhodla opustit socialistickou ekonomii a zavést ekonomii liberální. Některé z jeho rad byly právě provedeny Beginovou vládou. Byly zrušeny vládní subvence na potraviny. Izraelité musí nyní platit za potraviny více, avšak zato budou zase platit méně daní. Byl zrušen jeden cukrovar, na který vláda musila doplácet 15 milionů dolarů ročně; zrušení dalších továren, pracujících se ztrátami, bude následovat. Dělnictvo těchto továren bude přeškoleno na jiné pracovní obory. Byla provedena devalvace izraelské libry, čímž se zvýšil izraelský vývoz do ciziny, ačkoliv doma se ceny životní zvýšily. Beginova vláda se dosud nerozhodla, zda přijme i jinou radu prof. Friedmana: zakázat — po dobu dvou let — zvyšování cen a mezd. Rozhodla se však snížit své výdaje, což povede k dalšímu snížení daní.

V důsledku těchto opatření občané Izraele si budou musit dočasně "utáhnout pásky"; ekonomové soukromého podnikání však slibují, že po uplynutí této přechodné doby spart'anské strohosti, ekonomie země bude zdravá a podrží si svou vzestupnou tendenci; lidé budou žít lépe a těžké problémy izraelského národního hospodářství budou postupně vyřešeny.

Chcete se dožít sta let?

Návod k dobrému zdraví: pohyb, správné vyživování a dobrý spánek

Boston. — Dr. Alexander Leaf, profesor mediciny na Harvard universitě, vykonal se skupinou spolupracovníků studii tisíců lidí z různých částí světa, kteří se dožili věku sta let. Snažil se zjistit příčiny jejich dobrého zdraví a dlouhého věku. Nakonec přiznal, že pouze musí potvrdit pravdivost toho, co se už dávno vědělo: ten, kdo si chce uchovat dlouho své mládí a zajistit dobré zdraví, musí splnit tři hlavní podmínky: konat tělesná cvičení, náležitě se vyživovat a dobře spát.

Všude — v jižním Rusku, v Pakistánu, v Africe, ve střední a jižní Americe i jinde — shledal, že staré generace pracují tvrdě, každý den musí projít pěšky dlouhé vzdálenosti a jedí méně než my v USA. Jejich denní spotřeba je asi o 1,000 kalorií menší než naše. Jejich strava také není zbavena vitaminů a nerostných solí, které z našich potravin odstraňuje dlouhá příprava v továrnách. Ačkoliv jejich strava je bohatá na cholesterol a živočišné i rostlinné saturované tuky, netrpí kornatěním tepen ani srdečními chorobami jako my.

Stárnoucí lidé potřebují menší množství potravy, avšak tato potrava má být dobré kvality a má být dobře vybrána. Nečinnost zbavuje lidské kosti vápníku — (následkem čehož se pak tyto kosti snadno lámou) — zakrňuje svaly a způsobuje kornatění tepen, srdeční choroby, tělnatost a vysoký krevní tlak.

Vedle těchto třech základních podmínek pro "dobrý chod" našeho tělesného ústrojí je ovšem třeba zachovávat i "hygienu duševní", která je pro naše zdraví stejně důležitá jako pohyb, strava (s pravidelnou výměnou látek) a spánek. Dnes je již lékařskou vědou dostatečně potvrzeno, že všechny přehnané lidské chyby a vášně, jimž Písmo sv. Starého i Nového zákona říká stále ještě jasně nectnosti a hříchy — (jako jsou pýcha, lakomství, hněv, lenost, závist, nestřídmost a smilství) — jsou schopny proměnit se v různé manie a psychosy, sebrat nám spánek, potrhat nám nervy, zapříčinit žaludeční vředy, narušit klid v domácnosti či v rodinných vztazích, proměnit život v hotové peklo a tím velmi vážně narušit nejen naše zdraví tělesné, ale i duševní rovnováhu, která i když nemusí hned končit v blázinci — je přesto lidskému štěstí velmi nepřátelská a škodlivá.

Postihne krajinu Sahel nové údobí sucha?

Paříž. — Nedostaví-li se do dvou či do tří týdnů vydatné deště v Sahelské krajině na jižním pokraji Sahary, je vážné nebezpečí, že tato krajina bude postižena stejným katastrofálním suchem jako v šestiletém údobí, které skončilo v roce 1974.

Toto první údobí sucha začalo v celé této oblasti za podobných podmínek, jaké tam vznikly i letos. Tehdy — před třemi roky — byly postiženy země Senegal, Mauretánie, Mali, Horní Volta, Niger, Čad a Gambie. V důsledku sucha celá tato zóna trpěla hrozným hladem a žízní, protože tam nemohla narůst žádná úroda ani tráva pro dobytek, který je hlavním zdrojem obživy tamního obyvatelstva. Desetitisíce lidí tam zahynulo žízní a hladem, statisíce nomádských pěstitelů dobytka musilo žít ve špinavých sběrných táborech, do kterých jim byla dopravována skrovná mezinárodní výpomoc, jiní nomádi se vystěhovali do sousedních zemí k veliké nespokojenosti tamního obyvatelstva, kde bylo více vláhy.

Gambie letos už požádala Organizaci spojených národů pro zemědělství a zásobování o naléhavou výpomoc, nebot' se čeká velmi slabá úroda pro celoroční nedostatek vláhy. Nad územím Gambie spadlo totiž letos pětkrát méně srážek než je třeba k dobré žni.

Západní odborníci se proto nyní sjeli do Dakaru v Senegalu, aby poznali skutečnou situaci v Sahelské zóně. V Nairobi v Keni se právě pod záštitou OSN koná mezinárodní konference o problému "desertifikace" neboli rychlého šíření pouště do suchých nebo polosuchých krajin; této konference se účastní delegáti ze 110 zemí.

Chcete číst krásný román jedním dechem?

OBJEDNEJTE:

"VLASTNÍM PŘIČINĚNÍM KE ŠTĚSTÍ"

Tři sešity, $2.75 & poštovné.

Box 3483 "C"
Hamilton, Ont., Canada

ČESKOSLOVENSKA

boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle, pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů;
pozorně snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

LOUIS J. WÜST:

Život svatého biskupa Jana Neumanna

(Z angličtiny přeložil podle textu, uveřejněného ve vatikánském "L'Osservatore Romano msgr. Alois Mořkovský.)

Na ukončení kanonizačního procesu.

Začátkem letošního roku se ve Vatikánu sešlo asi 30 kardinálů ve schůzi pod předsednictvím sv. Otce Papeže PavlaVI. Postulátor svatořečení biskupa Neumanna přečetl krátký přehled jeho života. Na to sv. Otec kladl otázku v latině: "Jak o tom smýšlíte?" Jeden po druhém z kardinálů povstal, poklonil se a smekl svou kardinálskou čepičku. Každý řekl: "Placet", což znamená "souhlasím". Bylo to jednohlasné.

Lékařský sbor vatikánské kongregace pro případy svatých potvrdil tři případy zázračných uzdravení, které byly lékařsky a vědecky nevysvětlitelné a které se udály na prosby k blahosl. Janu Nep. Neumannovi. Kanonizace neb svatořečení se tehdy určilo na neděli dne 19. června roku 1977, kdy věhlasný ten biskup měl být prohlášen za svatého papežem Pavlem VI., který by žádal všechny katolíky, aby jej od toho dne uctívali ve sboru světců.

Narození a chlapecký život

Časného rána jasného dne 28. března r. 1811, v malém středověkém městě v Čechách, jménem Prachatice, se narodilo dítě, kterému bylo souzeno státi se jedním z okras americké hierarchie, Jan Nepomucký Neumann. Jeník byl pokřtěn téhož dne a jeho křestní patron byl veliký český mučedník, který raději umřel než aby zjevil tajemství zpovědní. Prachatice se podobají svými vysokými hradbami a četnými střechami do štítu středověké pevnosti, což činí vzhled starožitných věží. Do dnešní doby nevzrostly — na naše americké poměry — nad malou venkovskou vesnici o nanejvýš 4,000 obyvatelích.

* * *

V bouřlivých dobách po Třicetileté válce mnoho Němců se začalo stěhovat z blízkých Bávor do českých vesnic a městeček jako jsou Prachatice. Většinou taková místa byla celkem vzdálenější od bojišť a umožnila přistěhovalcům z válkou postiženého a zpustošeného Německa vydobývat sobě živobytí v klidu a v pokoji. Čechy se tehdy dostaly pod moc Habsburků, Němců, kteří pak celá tři století vládli v rakouské a uherské říši. Němcům bylo v Čechách záhy nadržováno od vládní třídy a jejich jazyk byl úřední řečí soudů a úřednictva. Mezi obyčejným venkovským lidem však byly české obyčeje zachovávány jakož i česká řeč. České písemnictví sice téměř zaniklo, ale pak se zásluh

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

24. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, všechno jsi stvořil a všechno řídíš. — Pohlédni na nás a dej, — abychom ti sloužili celým srdcem — a na sobě poznali, — jak nás opravdově miluješ. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY
(Ex 32, 7-11. 13-14)

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Sestup dolů, neboť přivodil si zkázu tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země. Brzo uhnuli z cesty, kterou jsem jim přikázal. Ulili si býčka a klanějí se mu, obětují mu a říkají: To je tvůj Bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země."

Hospodin řekl dále Mojžíšovi: "Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdé šíje. Nebraň mi, ať vzplane můj hněv proti nim a ať je vyhubím; z tebe však udělám veliký národ."

Mojžíš konejšil tvář Hospodina, svého Boha, slovy: "Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a mocnou rukou z egyptské země?

Rozpomeň se na Abraháma, Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy; a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu a zdědí ji na věky."

A Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil zkázu, kterou vyhlásil proti svému lidu.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA TIMOTEJOVI
(1 Tim 1, 12-17)

Děkuji tomu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, našemu Pánu, že mě uznal za hodného své důvěry, aby mi mohl svěřit tuto službu, ačkoliv jsem byl dříve rouhač, pronásledovatel a násilník. Dostalo se mi však milosrdenství, protože jsem to dělal z nevědomosti ve své nevěře. Milost našeho Pána se však na mně tím hojněji projevila s vírou a láskou, která je založena v Kristu Ježíši.

Na tuto nauku je spolehnutí a zaslouží si, aby se jí naprosto věřilo: Ježíš Kristus přišel na tento svět, aby zachránil hříšníky. Já mezi ně patřím na prvním místě. Ale právě proto jsem došel milosrdenství, aby tím Ježíš Kristus prvně na mně ukázal celou svou shovívavost; já jsem měl být příklad pro ty, kdo v něj v budoucnosti uvěří, a tak dosáhnou věčného života.

Králi věků, Bohu nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému budiž čest a sláva na věčné časy. Amen.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 15, 1-10)

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: "On přijímá hříšníky a jí s nimi!"

Pověděl jim toto podobenství: "Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, nenechá těch devětadevadesát na pustině a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne? Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena, a když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: 'Radujte se se mnou, protože jsem nalezl ovci, která se mi ztratila.'

Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se dá na pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.

Nebo má-li nějaká žena deset stříbrných mincí a ztratí jednu z nich, nerozsvítí lampu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde? A když ji najde, svolá své přítelkyně i sousedky a řekne: 'Radujte se se mnou, poněvadž jsem nalezla peníz, který jsem ztratila.

Říkám vám, právě tak mají radost Boží andělé nad jedním hříšníkem, který se dá na pokání."

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.

POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

Za všech časů bylo největším omylem *slušných* lidí popření hříchu. To je pro člověka vždy beznadějně nelogické stanovisko. Ani v přírozeném řádu není možné porušit zákon bez katastrofálních následků. Gravitace pomáhá člověku, staví-li stěnu svého domu kolmo, podle olovnice. Gravitace se však postaví proti němu a zboří mu dům, pokud tu stěnu kolmo nepostaví. Neuposlechnutí přírodních zákonů má za následek trest: astronomie objevila, že čas od času některá hvězda vybočí ze své dráhy; jako trest za porušení řádu shoří pak v prostoru.

Podle přírodních zákonů ovládá v Boží hierarchii to, co je vyšší, nižší objekty. V biologickém řádu *smrt je převládnutím nižšího řádu nad vyšším řádem.* Smrt nastane tenkrát, když životní síly ztratí schopnost v zájmu celé bytosti integrovat fyzikální a chemické pochody, které ustavičně probíhají ve všech buňkách organismu. Život byl definován jako souhrn sil vzdorujících smrti. Postupně jak stárneme, opotřebovává se životními pochody podstata buněk a vyčerpávají se síly nutné k udržení životních funkcí. Chemické pochody v našem těle získávají stále větší nezávislost na řídících životních silách; jejich vzpoura pak znesnadňuje organismus stále víc, aby udržel harmonickou souhru všech funkcí ku prospěchu celého člověka. A právě ve chvíli, kdy samotné chemické procesy získají převahu nad řídícími životními silami, nastane smrt. Chemické pochody po získání naprosté nezávislosti byly s to porušit integritu organismu. Takový je vývoj všech pozemských bytostí.

V lidském životě sahá hierarchie výše – nad fyzickou soustavou je ještě jiná, vyšší, kde však platí týž velký zákon. Člověk je stvořen tak, že za normálních okolností v něm vládne řád mravní nad pudovým a fyzickým. V okamžiku, kdy v člověku převládne tělo nad duchem, kdy ego převládne nad sociálními impulsy a hmota nad etikou, nastane nadvláda nižšího řádu nad vyšším. A to má zase za následek smrt; smrt, kterou nazýváme hříchem. » Neboť mzda, kterou platí hřích, je smrt« (Řím 6: 23).

Člověk nemůže beztrestně porušovat zákony své vlastní přirozenosti. Trest, který se zpravidla objeví po takových pokusech o vzpouru, je nejzřetelnější v psychologické oblasti. Je např. jasné, že každá egoistická osoba trpí frustrací. Proč je tomu tak? K frustraci dojde, když přirozená touha narazí na nepřekonatelnou překážku. Každá přirozená touha po uspokojení musí směřovat k nějakému objektu; pokud tomu tak není, zůstává právě jen touhou – sklonem k nějaké činnosti. Tato touha se může uskutečnit jen prostřednictvím něčeho, co je skutečné. Touha sama o sobě je jen schopností, možností, nemůže uspokojit sebe. Uspokojení je způsobeno objektem, k němuž se ta možnost, ta schopnost vztahuje. Pokud se člověk soustřeďuje výhradně sám na sebe, místo aby se věnoval objektivnímu světu úkolů a povinností, nemůže dosáhnout uskutečnění své touhy a následuje frustrace. Porušením zákonů, které jsou vlastní jeho podstatě, vydává se člověk nespokojeností a frustraci.

Každý žijící muž nebo žena zná ze své zkušenosti pocit viny, spojený s porušením přirozeného zákona: Jak řekl Seneca: » Každý hříšník je svým vlastním katem.« Každý, kdo se provinil, je také plný strachu: » Svědomí nás všechny proměňuje v zbabělce.« Pravdivější než nazvat hřích fikcí, bylo by nazvat jej frikcí,' » třením proti srsti«. Za mnoho psychologických poruch může pocit viny, pocházející z nepřiznaných hříchů. Nebylo by však správné, kdybychom tvrdili, že v pozadí psychických poruch je vždy morální faktor. To by nebyla pravda. Duševní choroby, používáme-li tohoto termínu v jeho přesném smyslu, mohou mít fyzické příčiny, jako např. organické změny mozkové tkáně, poruchy endokrinních žláz, malforace centrální nervové soustavy apod. Naprosto si zde nevšímáme žádné z teorií o vzniku schizofrenie, které např. mluví o poruchách na » molekulární úrovni«, nebo teorie o psychogenetických příčinách » manioko-depresivní psychózy«. Zabýváme se zde filosofií frustrace; kritizujeme ty psychiatry, kteří se vydávají za filosofy a překračují svou vlastní medicínskou, vědeckou oblast tím, že chtějí popřít možnost viny a hříchu.

I lékařům, kteří zpravidla neformulují své nálezy v termínech morálky, je čím dál tím zřejmější, že duševní poruchy pramení často z porušení přirozeného zákona a že mají proto mravní podklad. Dr. Marynia Farnhamová a Ferdinand Lundberg vidí příčinu přibývajících duševních poruch u žen v úniku před mateřskou odpovědností.

» Žádná bezdetná žena, ať sebenadanější, nevydala ze sebe ani zlomek té ryzí, objektivní energie jako matky mužů a žen. Vdané ženy s žádným nebo s jedním dítětem – pokud u nich nejde o vážné organické poruchy, což bývá málokdy – jsou až na vzácné výjimky citově nevyrovnané. Můžeme je nazvat nešťastnými ženami, i když samy o sobě tvrdí opak. Náhlý pokles porodnosti je proto důležitým ukazatelem vzestupu citových konfliktů a nespokojenosti, která se týká jak mužů, tak i žen – ale žen především.«

Chtít vymýtit horský svah břitvou, jít životem po jakékoli jiné cestě než po té, jež vede ke konečné dokonalosti, není jen na škodu našemu rozumu, ale znamená to také minout se se štěstím, pramenícím ze správného života.

Psychologové a sociologové někdy tvrdí, že hřích není než úchylkou od všeobecně přijatých ideálů společnosti v té které době. Není pochyb o tom, že mravní kodex člověka je do jisté míry dán společností, ve které člověk žije; ale to neznamená, že hřích a vina jsou produkty »stádního instinktu« nebo rozhodnutí, která učinila společnost pod vlivem okolí. Kdyby tomu tak bylo, nemohl by mít jednotlivec špatné svědomí, pokud by mu společnost dávala za pravdu. Svědomí ví, že právo spočívá někdy v popření společenského pravidla, daného v určité době (jako v roce 1938 v nacistickém Německu). Pokud může být člověk v právu, i když jedná proti stádu, nebo v neprávu, i když jedná shodně se stádem nebo se společností, znamená to, že v hříchu je ještě něco víc než přestoupení měřítek daných veřejným míněním.

Materialističtí psychologové popřeli existenci objektivní viny, protože špatně pochopili lidskou povahu. Asi před čtyřmi sty lety hlásali někteří teologové blud, že člověk je bytostně špatný, a že proto není schopen dojít ospravedlnění svými skutky. Z toho vyplynula představa, že člověk dochází ospravedlnění z víry v Krista, jehož zásluhy si hříšný člověk přivlastňuje. Později byl hlásán jiný blud: že poněvadž člověk je bytostně špatný, nemůže proto být ospravedlněn *ani skutky, ani vírou*, že jeho spása závisí na předurčení, na suverénní vůli Boha, který může člověka buď vyvolit, nebo zavrhnout. Tento nesprávný názor se rozšířil a pomohl zničit víru v lidskou svobodu. A pak se konečně objevily na scéně totalitní směry, které hlásaly, že člověk nemůže být ospravedlněn ani vírou, ani skutky, ani vůlí Nejvyššího Boha, nýbrž jen kolektivem, který jednotlivce v sobě absorbuje. Říká se nám, že lidská zkaženost zmizí, nahradí-li se svědomí jednotlivcovo svědomím státu a vůle Boží vůlí diktátora.

Psychologové materialistických směrů měli pravdu, když se stavěli proti tomuto tradičnímu učení o lidské zkaženosti. Člověk není docela špatný. Omylem psychologů však bylo, že nevěnovali dostatečnou pozornost jinému tradičnímu pojetí lidské bytosti, totiž středu mezi falešným optimismem, který chce udělat z člověka světce evolucí a vzděláním, a mezi falešným pesimismem, který jde až tak daleko, že dělá z člověka ďábla v totalitní diktatuře.

Pocit hříchu je skutečnost známá všem lidem. Je to víc než porušení zákona. Člověk by nepociťoval hřích tak těžce, kdyby svou intuicí nevycítil, že s hříchem je spojené porušení jistých interpersonálních vztahů. Někteří lidé kradou majetek velkých společností a nemají při tom pocit, že by se dopouštěli něčeho zvlášť špatného (ačkoli to špatné je), protože mají o té společnosti jen naprosto neosobní představu. Je v tom jiskřička pravdy: podstatou hříchu není přestoupení nějakého předpisu, ale odvrácení se od osoby, jíž jsme zavázáni pro její dobrotu a lásku. Hřích je napadení jednoho ducha druhým duchem, je to urážka lásky. Proto nemůže mít člověk pocit viny, pokud by si neuvědomoval existenci osobního Boha. Jak hluboce se cítil vinným Isaiáš, když spatřil Boha a řekl:

» Běda, po mně je veta:
Mužem jsem nečistých rtů,
v národě nečistém bydlím!
Oči mé viděly zástupů Pána.« (Is 6: 5).

» Pane, odejdi ode mne, protože jsem člověk hříšný« (Luk 5:8).

» Z doslechu jenom jsem dosud znal tebe,
nyní však uzřelo tě moje oko.
Proto se kořím, litovat budu
v prachu a popelu« (Job 42: 5, 6).

Hřích je tedy narušením vztahu k Lásce a z toho vyplývá, že jeho léčení nemůže spadat do výhradní kompetence psychiatrů. (Při tom netvrdíme, že by všechny duševní poruchy měly svůj původ ve vědomí viny. To by nebylo pravda. Ale některé poruchy tento původ mají.)

(Pokračování příště)

VĚRA PROCHÁZKOVÁ:

PŘIJTE K NÁM HYJTU!

volávali sousedé ve Kdyni za návštěvníkem, projevujíce naději, že se s milým hostem zase brzy sejdou a při důvěrné besedě si vypoví navzájem všecky zážitky, příhody milé i nemilé, postýskají si a občerství své tužby, jichž každý z nich k svému životu nezbytně potřebuje. Hyjta se držívala a drží ve dvou i více osobách, mužští při ní kouří, nacpávají a podpalují vyhasínající fajfky, vypravuje každý, kdo vládne jazykem, slovy nehledanými, ale obyčejně vtipnými, nikdo se nepře, každý je ochoten uvěřit, událost přetřást a zasmát se. Mezi desítkami příběhů, z nichž některé jsou krátké zdeli pěti vět a jiné rozvleklé, zamotané a všelijak křížené, slyšíte historky ožehavé, "chlupaté", jak jim u nás říkají, které s jinými bezvýznamnými, je nutno odfouknout jako plevy od dobrého zrna a odkázat do sféry zapomenutí; jen některé bylo možno zapsat a zachytit ve všeobecné vřavě a řehotu hyjtačů, z nichž některý při vyprávění přeukrutně lhal a nadsazoval. Kolikrát jsem takového "hámotu" prosila, aby mně historku opakoval, neboť jsem si ji chtěla podrobně zapsat, ale neznal už ani podrobností, ani začátek, jak celé vypravování "vod fleku" improvisoval.

U Englů, barvířů, se držívala po celé letní večery hyjta před barvírnou, pod ořechem, v tom hezkém, čistém prostředí nad potokem, vsazená do rozmilé scény, plné půvabu a malebnosti: pozadí tvořilo zčěné, bytelné Englovic stavení s okny, která se zdála jakoby v prvním patře, jako ve zvýšeném přízemí, před stavením náměstíčko, prot'até potokem o vysokých kamenných březích, lemovaných zábradlím, kolem Englů i před potokem vedly cesty, z nichž spíše ona vzdálenější byla živější, kdežto my, sedící před barvírnou, jsme byli jako v ústraní, potokem odděleni od vnějšího světa.

Zde se scházívali večer sousedé, pan Konop, pekař, pan Černý, pan Mařík, pan Schätz, zemřelý pan Kolář a předčasně zvěčnělý mistr barvíř, pan Engl, nejveselejší ze všech besedníků. Seděli na lavičce, na špalku, na kozlíku, na prknech, setrvávajíce od soumraku přes chladivý večer až do pozdní noci, kdy se na náměstíčku rozsvítila sporá elektrická svítilna, světla v oknech pohasla a celým prostranstvím se rozestřelo blahodárné ticho. V nastalé tmě, kdy se hyjtačům nejlépe barvily jazyky, přinášela Englovic nájemnice, paní Němcová, svíčku a držela mně ji rozžatou nad sešitem. "Muším vám, slečinko, posvítit, dyž si tary ty muzsky klevety zapisáváte; do rána byste ty jejich rozumy zaspala." A seděli jsme při světélku jako na bezpečném ostrůvku, plném srdečnosti a dobré nálady.

Povídaly se pohádky, anekdoty, paměti. Některé byly tak rozpustilé a vzbuzovaly tak živý ohlas, že se prostranství před Englovými otřásalo smíchem k nemalému pohoršení sousedů, kteří v nočních ústrojích vylézali z postelí, pootvírali okna a horšili se, bručíce: "Lidi, copa to karak je? Mějte rozum — takovyjdle povyk tary, dyt' je noc, dite spát!" A Englovic hyjtači honem tlumili své nespoutané výbuchy do hrstí a šátků.

Stejné hyjty se držely v zimě u Hrušků, povozníků, u Kohoutů "v potoce", u Kiefmanů při faře, u pana Hynka v Brníčově, šprýmovné historky byly tradovány v mnoha hospodách, kde hlavně o výročních trzích se scházívali šprýmaři z celého okolí, obveselujíce druh druha v přátelské zábavě.

Jsem z hloubi srdce přesvědčena, že ani posledních šest válečných let neudusilo z povahy dobrých krajanů humornou, vtipem a veselostí sršící jiskru, že naopak, obohaceni novými dojmy a novými výrazy se rozhlaholí novými "poudačkami", přejímajíce od těch, kteří dovyprávěli a skončili svou životní pout', dobrou, českou, buláckou vyprávěcí tradici, tak milou všem, kdož mají Chodsko rádi.

SVATYJ PETR HA PAVEL

Hakorát tary koukám do kalendáře: v červnu samý svátky, vod červenyjch, přejs Boží tělo, haž k svatýmu Petru ha Pavlu, vyved se ten měsíc, to se muší nechát.

Svatýho Petra ha Pavla — na mou mjilou, dyž to tak čtu — že já sem vám eště nepovídala vo tom mladým klenckým velebníčkovi? Esli ne, esli nic vo tom nevíte, hutíšte se ha poslouchyjte:

Přišel holt do Klenčí mladyj velebnyj pán, ze semináře vylít jako brabeček z hnízd'átka, ha tary na faře, v Klenčí, se začal zahučovat. Hakorát pádlo na svátek svatýho Petra ha Pavla, dy měl poprvní kázat. Napsál si spravedlivě slovo vod slova ha teký se celý kázání vod začátku do konce zpaměti nahučil, ale hdopaví, bul holt to lekrůt, nováček, slova v hlavě jako dy mu zpřehází, pravyj koneček ne ha ne chytit — jen stoup na kazatelnici, jako němyj. Von se nutil ha přemyjšlel, zpocenyj jako myš, prsty pod bradou spínal ha vo pysky s nimi brnkal, s nohy na nohu přečlapoval ha kolenama vo kazatelnici bubnoval ha na nic inýho si z celý slavný řeči nezpomíl, enom: "Milí csadníci, svatyj Petr ha Pavel vás pozdravujou!" Ha bul v koncích.

(Dokončení na str. 8)

ŽIVOT SVATÉHO BISKUPA JANA NEUMANNA

(Pokračování ze str. 4)

hou obrozeneckých kněží a vzdělanců opět vzkřísilo. České a německé obyčeje žily pospolu ve vzájemném protitlaku a vření utlumené nenávisti, která však nikdy nevzplála.

Když císař Napoleon táhl se svými pochodujícími legiemi přes bojiště Evropy v prvním desítiletí devatenáctého století, více bavorských Němců, toužících se vyhnout Napoleonovým vojákům, přišlo znovu do Čech. Jeden takový Němec byl bavorák, Filip Neumann. R. 1802 mu bylo osmadvacet let. Hleděl se vyhnout válečnému ruchu, který pustošil jeho rodnou zemi, a usadil se v půvabném městečku Prachaticích se svou českou nevěstou Antonií Stratinskou. Jejich manželský svazek však přetrhla manželčina smrt, která v listopadu r. 1804 zemřela při porodu.

Po roce se mladý podnikavý Bavorák, výrobce punčoch, oženil po druhé. Podařilo se mu sobě namluvit Anežku Lebišovou, dceru místního sedláře, který se živil hlavně výrobou koňských postrojů. Filip se s ní oženil dne 17. července r. 1805. Toto druhé manželství bylo požehnáno šesti dětmi: Aloisií, Kateřinou, Veronikou, Janem, Johannou a Václavem. Byla to zbožná rodina: tři děti, Jan, Johanna a Václav, vstoupili do řehole, kdežto Aloisie, když dosloužila Otci do staroby a do smrti, trávila zbytek svého života v domě řeholnic ve svých rodných Prachaticích.

Jan, čtvrté dítě Neumannů, byl zvlášť požehnán dobrou dědičností se strany svých rodičů. Byli pevného, pracovitého rodu, vážení všemi spoluobčany a vždy přátelští vůči sousedům. Vlastnili svůj domov, zděný dvoupatrový dům, postavený u chodníku na úzké ulici blízko kostela sv. Jakuba, hlavního prachatického chrámu mezi domovými štíty, které se tulily mezi hradbami města. Ačkoliv nebyli bohatí, Neumannovi byli považováni za prostředně zámožné občany Prachatic.

Vliv rodiny

Jejich poctivost, hospodárnost, spořádanost, pohostinnost, ochota pomáhat druhým a jejich dobrá pověst vůbec byla lepší než jejich hmotné postavení. Byl to mírumilovný a obětavý párek. Otec byl v každém směru hlavou rodiny, spravedlivý, rozumný v jednání s druhými a vášnivě oddán četbě. Pevně věřil ve výchovu svých dětí křesťanským způsobem. Večer se odebral na postel časně a vstával časně; do posledních svých let byl živým příkladem pravidla, že střídmost — hlavně v jídle a pití — vede člověka k pracovní výkonnosti a k vysokému věku. Opatrně a prozíravě pečoval o to, aby všechno obchodní řízení bylo dokonáno už dopoledne v sobotu, aby se jeho dělníci mohli doma připravit na nedělní bohoslužby.

(Pokračování příště)

DOPISY našich čtenářů

TROIS RIVIERES, QUE.:

Drahý Vojtíšku, milá redakce našeho pěkného H.N.,

udělali jste dobře, že jste to psaní o † Otci Ráčkovi dali do novin celé; takový byl. Avšak byl ještě i daleko větším knězem i člověkem. Znali jsme se spolu dlouhou řadu let. Z vděčnosti a z lásky za jeho chlapsky upřímné přátelství Ti posílám k jeho "lidskému ocenění" tento dopis.

V Boží lásce a ze srdce Tvůj

Jára

* * *

Mezi šesti českými exulantskými kněžími, které Bůh letos k sobě povolal, je i jméno dp. Josefa Ráčka, zesnulého dne 13. června 1977 v Cap—Chat, Gaspé, Qué., Kanada, v poměrně mužném věku 66 let. V něm odchází jeden z nejhouževnatějších kněží našeho exilu, který proslavil jméno našeho národa a i celé Církve svaté po celém území nejvýchodnějšího výběžku provincie quebecké.

Původem Moravan, synovec historika Blažeje Ráčka, S. J., byl po světové válce jako mladý kněz jmenován farářem v Sudoměřicích u Prahy. U něj, na jeho faře, po komunistickém puči v r. 1948, se sešla skupina čsl. důstojníků a generálů, aby připravili převrat a odstranili vládu presidenta Gottwalda. Pod velením těchto důstojníků celá pancéřová divize místo na Milovickou střelnici se měla obrátit ku Praze, obsadit nejdůležitější opěrné body jako Hrad, rozhlas atd. Pod vojenským dozorem měly být vyhlášeny svobodné volby a měla být nastolena demokracie a svoboda v naší vlasti. Když tento pokus selhal zradou jednoho z přítomných důstojníků a všichni ostatní byli odsouzeni a popraveni, P. Ráček nemohl jinak než v rychlosti zmizet za hranicemi.

Jako exilní kněz přijel do Kanady a byl přijat biskupem v Gaspé, ve francouzském prostředí. Bohužel znalost francouzštiny u něj zpočátku byla velmi malá a tak jej pan biskup jmenoval domovníkem ve své residenci. Otec Ráček se ujal horlivě svého úkolu, uklízel nejen na biskupství, ale i v katedrále. Jednoho dne jej katedrální farář přistihl u varhan, kde P. Ráček svým zvučným hlasem zpíval mariánské písně a též chorální latinské melodie a přitom sám sebe doprovázel na varhany. Důsledek toho byl, že Otec Ráček byl ihned jmenován regenschorim, ředitelem chrámového sboru, který on pak vycvičil k údivu celého města.

Jedné soboty u večeře se pan biskup jen tak mimochodem ptá svých kněží, kdo z nich má kázat druhého dne v katedrále. . . Jaké však bylo jeho překvapení, když zjistil, že nikdo nebyl připraven. Otec Ráček se v té chvíli zvedl a řekl biskupovi: "Dejte mi nějaký text napsaného kázání a já Vám to zítra odříkám sám." Biskup se nedůvěřivě usmál, kázání mu přinesl a žertovně poznamenal: "Dejte si pozor, já sám budu přítomen a uvidím, jak to dokážete!" A Otec Ráček přednesl tak dokonale a s takovou přesností své kázání, že všichni ztrnuli nad jeho pamětí. Od té neděle pak Ráček kázal každou neděli coby katedrální kazatel.

Po několika měsících si ho pan biskup zavolal a oznámil mu jmenování farářem v Sacré—Coeur de Tourelle. Nebylo to však nějaké zvláštní povýšení, protože to byla farnost ve stavu zchátralém. Farníci byli chudí dřevorubci, kostel na spadnutí, fara rozbitá a ještě dluhy. . . . Otec Ráček se ujal svého nového úkolu s nadšením a takovou kuráží že v několika létech se celá farnost změnila. Vytvořil ve farnosti stavební kooperativu, všem občanům opravil chalupy a domy, u provinční vlády si vydupal státní subvence na postavení lepších a modernějších škol, s mládeží vytvořil taneční skupiny a pěvecké sbory. S nimi za dlouhých zimních večerů objížděl celý kraj a světe, div se! V kraji, kde tanec byl pokládán za hřích, Ráček k údivu všeho obyvatelstva pořádá kulturní večery za zpěvu a tance!

Tím si nasbíral základní kapitál několika tisíc dolarů a dal se do stavění nového kostela. Sám jako architekt, kontraktér, zedník, tesař, učí své farníky, jak postupovat a zacházet s nástroji, které většina skoro negramotných farníků ani neznala a kostel se stavěl a dokončil k údivu všech, hlavně pana biskupa.

Největší pochvaly se mu dostalo od jednoho švýcarského diplomata, který přišel Ráčka v Gaspé navštívit a nový kostel si prohlédnout. Býval kdysi velvyslancem v Praze. Při pohledu na nový kostel prohlásil: "Není to sv. Vít na Hradčanech, není to Notre-Dame de Paris, ale je to stavba překrásná. Je k neuvěření, co jste zde vykonal."

Farnost si tím získal na celých 100%, poněvadž při vší té materielní práci byl i tím pravým duchovním pastýřem, jak ve školách, tak i v duchovní správě. Sotva však Otec Ráček dokončil své dílo, dlouho neodpočíval na vavřínech.

Přišlo nové jmenování: farářem v Barachois. Je to nejvýchodnější farnost poloostrova Gaspé u Atlantického oceánu v blízkosti slavné školy Percé, turistického střediska. Tato farnost měla velké nevýhody, ježto nebyla tak homogenní jako předcházející. Obyvatelstvo bylo rozděleno na tři skupiny: francouzské katolíky, anglické katolíky a anglické protestanty, kteří se navzájem potírali. K tomu se přidružila ještě neznalost angličtiny. V několika měsících Ráček však už káže i anglicky v kostele, který vyžadoval nutných oprav. Při biskupské visitaci se Ráček rozhodl pro stavbu nové fary a nového kostela. Byl to úkol nadlidský, nebylo peněz, nebylo jednoty ve farnosti. Dílo se podařilo, fara i kostel vybudovány, ovšem náš krajan na to doplatil několika srdečními záchvaty. Přecenil svoje síly. . . . Obět' jeho však nebyla marná, farnost nejen ocenila jeho práci, ale sjednotila se a dokonce mu připravila velkou slavnost u příležitosti jeho kněžského jubilea v r. 1961 a věnovala mu tisícový dar, který Ráček však nepřijal, ale daroval ho na snížení hypotéky kostela.

Bůh mu dopřál pak několik let klidného života. V té době se Barachois stalo dostaveníčkem tisíců turistů, kteří se zastavovali před farou, kde v zahradě obdivovali ochočené srnce, kteří doprovázeli pana faráře, když se modlíval breviář nebo růženec ve své zahradě.

Otec Ráček byl i výborný rybář, který uměl přilákat své oběti na udici, ale který si též choval pstruhy ve svém jezírku a tak je měl vycvičené, že kdykoliv se k nim přiblížil, celá rodinka tě němé tváře vyskakovala a téměř z ruky mu brala krmivo. Nad farou a kolem ní kroužili holubi, kteří též byli jeho pýchou a radostí.

Toužil nesmírně po návratu do vlasti a tak v r. 1968 tráví své první rázdniny u své maminky v Březí na Moravě. V předvečer ruské invaze do Československa mi posílá lístek tohoto znění: "Jsem tu doma jako v ráji, nemohu ani věřit, že je to pravda!"

Následující noci jej jeho vlastní bratranec budí a volá: Josefe, zachraň se, Rusové obsazují Československo! . . . .A náš krajan po druhé útěkem se zachraňuje přes Vídeň do Kanady . . . Znovu vše opouští, ani kufry neměl čas s sebou si vzít, přichází znovu jako žebrák do vyhnanství. . . . Vysílen prací a zdrcen bolestí nad tragickým osudem svého národa, Ráček počínal chřadnout, ba musil i farnost opustit, resignovat.

Poslední léta pak již prožil u staroušků v chudobinci, které přes to vše obveseloval svým humorem, svými vtipy a též posilňoval svoji velikou vírou v Krista Spasitele — a muzikou.

Byl to věrný sluha Páně, svůj život dal za své bližní, obětoval se až do vyčerpání svojich sil. I když sloužil přes dvacet pět roků cizincům, na své krajany nezapomínal. . . .Na jeho faře se návštěvy netrhly. Všichni naši turisté se u něho zastavovali, a když nebylo místa ve farní budově, tak pod stany ve farní zahradě Otec Ráček ukládal své hosty a zpěvem, hudbou a humorem jim zpříjemňoval pobyt!

Vy všichni, kteří jste poznali pohostinství a obětavost Ráčkovu, vzpomeňte si na něj v modlitbách, a i vy ostatní krajané, nezapomeňte na své kněze, kteří ve všech světadílech pracují pro dobro a spásu duší lidských.

J. V. z Kanady

* * *

Drahý Járo,

moře díků za tohle upřímné svědectví o Otci Josefu Ráčkovi. Nikdy jsem se s ním osobně nesetkal, ale věděl jsem o jeho vzácných Božích darech a neúnavné činnosti pro dobro lidí. Hezky jsi to napsal, proto ještě jednou díky. V dopise se ozvu.

Tvůj Vojtěch

OREGON, OHIO:

Ctěná redakce a milí čtenáři!

Po delší přestávce chci zase napsat několik řádků do našeho milého Hlasu Národa. Musím přiznat, že H.N., pokračovatel a dědic Národa, Hlasu a Katolíka po krátké době jednoho a půl roku od vydání jeho prvního čísla se vyšinul na vysokou

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA

neopomeňte navštíviti náš obchod a prohlédnouti si náš bohatý sklad imp. křišťálového skla a keramiky, jehož nový seznam rozesíláme zdarma na požádání.

Háj F.: **Školák Kája Mařík,** 3 knihy, ilustrované, $19.50, poš. $19.95.

Hašek J.: **Osudy dobrého vojáka Švejka,** 4 díly ve 3 knihách, $11.00, poš. $11.75.

Hašek J.: **The Good Soldier Švejk** (anglicky), brožovaná kniha, $.95, poš. $6.80.

Cronin A. J.: **Velká neznámá** (detektivka), $4.50, poš. $5.15.

Auto-mapa Československa, $1.35, poš. $1.65.

Auto-atlas Československa, $5.50, poš. $6.25.

Soubor map Československa (2 velké, 3 malé s abecedním rejstříkem), $4.95, poš. $5.70.

Czechoslovakia Guide Book (v angličtině), $3.50, poš. $4.15.

Seznam českých knih zdarma. — Též seznam gramofonových desek.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Formy na pečení, set: dvě na dorty a jedna vložka na bábovku, $5.50, poš. $7.25.

Mák z Holandska, 1 lb. $1.59, poš. $2.80 — 3 lb. poštou $6.70.

Kmín z Holandska, cena stejná jako za mák.

Karlovarské oplatky, plechovka $2.65, poš. $4.50 (dvě poš. $7.75).

Evropské teploměry, kus $3.50, poš. $4.20.

Nový seznam BYLIN, ČAJŮ a KOŘENÍ zašleme zdarma.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

V ČERVENCI A SRPNU OTEVŘENO POUZE DO 6 HOD.

PŘI PRODEJI A KOUPI DOMU SVĚDOMITĚ A OCHOTNĚ VÁM PORADÍ

VIC TĚŠINSKÝ

Telefon: 749-4422

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd., Berwyn

INVESTICE — PŮJČKY

Dlouhá léta zkušenost

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

úroveň, jak obsahem a úpravou, tak i zprávami, které nám podává z celého světa. Směle mohu říci, že Hlas Národa je dnes jeden z nejlepších českých časopisů, vydávaných v zahraničí, který má i správný poměr k bratřím Slovákům a pravdivě nás informuje o situaci ve staré vlasti. Odebírám více našich českých časopisů a tak mohu posoudit. Z toho jsem si udělal úsudek, že Hlas Národa je skutečně hlasem národa a máme v něm dobrou visitku. Dík za to patří několika málo nadšencům, exulantům, kteří se nebáli v této tak těžké době založit český časopis, kdy mnoho našich starých českých časopisů zaniká.

Škoda jen, že přistěhovalectví z Evropy je na mrtvém bodě a žádní noví krajané nepřijíždějí, aby posilnili naše řídnoucí řady. Proto, kde je nám to možno, získávejme Hlasu Národa nové odběratele, abychom si ten náš dobrý časopis co nejdéle udrželi. Vždyť dnes i velké americké deníky, které vycházejí v milionových vydáních, zápasí o svou existenci, ač mají veliké příjmy z inserátů a reklam.

Tož ta letošní sezona se už pomalu blíží ku konci a tím i ty naše krásné národní a církevní slavnosti v místech, kde jsou naši lidé dosud pospolu.

S Boží pomocí jsme letos zase navštívili kanadský Chatham při pouti u sv. Antonínka, krajanský Cleveland u příležitosti 60tiletého jubilea Svazu českých katolíků, vAssumption, Ohio, národopisnou výroční oslavu, v Chicagu Sokolský slet, a několik dalších krajanských podniků.

Je to opravdu radost, vidět a poslouchat tu dnešní naši mládež z druhé a třetí generace, zde už narozenou, jak tančí naše národní tance v národních krojích a zpívá ty naše krásné písně, ačkoliv už mnozí z nich ani česky nemluví. Můžeme být na ně hrdí, že se hlásí k svým předkům, k jejich kulturním tradicím a jejich rodičům je třeba blahopřát, že tu lásku ve svých dětech vypěstovali — k jejich dobru a prospěchu.

Počasí tohoto roku si s námi podivně zahrává: když mělo být zima, bylo teplo a sucho, když mělo být teplo, bylo zima; proto zahrádky na mnoha místech vypadají tak bídně. Od nového roku nám v okolí Toleda zemřelo několik krajanů.

Mnozí z naší mladé generace zase jeli navštívit Československo, aby poznali rodnou vlast svých rodičů. To jim připomene, že pocházejí z národa s tisíciletou tradicí, za kterou se nemusí stydět.

Pred několika týdny jsem psal našemu dobrému příteli, panu Rudolfu Rutarovi v Torrigton, Wyoming. Už po několik let od něj objednávám dobrý český mák. Chtěl jsem vědět, či i letos bude mít nějaký na prodej. Pan Rutar mi odepsal, že letos mák nebude, měl jej nasázen, ale když byl v nejlepším růstu, přišla velká bouře. Padaly kroupy velké jako slepičí vejce a vše stloukly až do země. Též mě laskavě žádal, abych se o tom zmínil, až budu psát do Hlasu Národa. Většina jeho zákazníků jsou odběrateli H. N. a snad si toho povšimnou. Pan Rutar píše, že dostal srdeční záchvat a právě že přišel z nemocnice. Je tak sláb, že nemůže ještě chodit a těžko se mu píše. Tím že bych mu tedy ušetřil psaní, aby nemusil každému osobně odpovědět, ačkoliv by to rád učinil.

Pane Rutar, jsme rádi, že už jste z nemocnice doma u svého dobrého syna a snachy, a doufáme, že brzy se docela uzdravíte.

Seznámili jsme se s manžely Rutarovými takto: Slyšeli jsme o jejich máku a tak jsme jim napsali, zda mají na prodej. Za několik dní jsem obdržel odpověď od paní Rutarové, že mají máku dost. Připsala, že musíme být Češi, když máme pěkné české jméno Kučera. Při objednávce máku jsem napsal, že jsme z Moravského Slovácka a oni že též musí být z Moravy, protože psala o buchtách, kdežto v Čechách že se mluví spíše o koláčích.

Pí. Rutarová odpověděla, že ona též pochází ze Slovácka z Hroznové Lhoty, z rodiště věhlasného malíře Úprky, který zvěčnil Slovácko na plátně proslavenou Vlčnovskou Jízdou králů a Poutí u sv. Antonínka nad Blatnicí.

Psala paní Rutarová, že si přivezla mák, když byla doma návštěvou a že pěkně roste i ve Wyomingu. Hned na to jsem odepsal, že i moje manželka pochází z Hroznové Lhoty.

Takto tedy začalo naše přátelství, i když jsme se osobně nikdy nepoznali.

Paní Rutarová zemřela minulý rok, jak nám o tom psal p. Rutar. Naše přátelství trvá dále. Velice si ho vážíme, protože rodina Rutarová je dobrá katolická a národně uvědomělá rodina.

Tož tímto končím. Redakci a čtenářům posílám pěkný pozdrav.

Váš Jan Kučera

* * *

Milí Kučerovic,

dík za dopis, už byl čas, abyste se nám a našim čtenářům ozvali. Rádi vzpomínáme také, jak jste nás tu v chicagském Velehradu navštívili i se svým přítelem a doufáme, že k nám opět přijedete, až to s pomocí Boží budeme otvírat. O datu se už asi brzy dozvíte.

Na pana Rutara si vzpomínáme z několika dopisů v Národu a v Katolíku. Nevěděl jsem však, že mu jeho drahá manželka odešla na věčnost, a tak mu dodatečně projevujeme v redakci H. N. upřímnou soustrast, vyprošujeme mu brzké uzdravení z jeho nedávné nemoci a pěkně jej pozdravujeme.

Otec Vojtěch Vít

CEDAR RAPIDS, IOWA:

Ctěné redakci a čtenářům:

Práci čest! Jen práce sílí, zahálka jest jed, chopme se díla, seč naše síla, v práci a vědění jest naše spasení. Když Antonín Zápotocký také chvilku tahal pilku jako president Československé republiky, vydal toto heslo, kterého se používalo jako všeobecného pozdravu. Školní děti chodily okolo polí, kde pracovaly mašiny a kombajny a vykřikovaly "Práci čest!". Mašiny si toho však nevšímaly a šoféři to pro hluk neslyšeli a ani Pán Bůh to neslyšel a proto také nepomáhal. My z našeho pokolení jsme pracující na polích pozdravovali "Pomáhej Pán Bůh", ale to bylo v době, kdy mašiny po polích ještě nejezdily. Pozdrav "Práci čest" zůstal u nás doma až dodnes jako památka po Antonínu Zápotockém. Od té doby každej ten chvilkovej president měl své heslo. Jaké heslo má nynější president, nevím, nezáleží na tom. Den práce tam slaví na 1. máje. Zde v USA světí tento den práce v měsíci září. Je to od americké vlády velice hezké, že tento den uznala jako svátek. V Čechách mají letos špatnou úrodu. Velmi tam pršelo a tak obilí roste znovu ze slámy, která hnije i se zrnem. S kombajny to nemohou sklízet a tak sem tam to zachrání ty staromódní kosy. Brambory hnijí a tak na polích zůstane dosti hnoje. Časté deště znemožňují sklizeň obilí a všeho jiného. Že by přicházela doba sedmi hladových let? Od moru, hladu a války vysvoboď nás Pane!

E. Burak

* * *

Naše milá čtenářko,

srdečné díky za zaslané řádky o hospodářské situaci v naší staré vlasti. Člověka při těch zprávách srdce zrovna bolí. Nezbývá nám než dále se upřímně modlit, aby se zas pravda Boží do naší země vrátila.

Srdečně Vás zdravíme a těšíme se, že se zas někdy ozvete.

Redakce Hlasu Národa

STRONGVILLE, OHIO:

Vážená redakce Hlasu Národa, zasílám předplatné $30.00. Nedostal jsem od Vás dosud žádný účet, tak tu částku předplatného posílám podle odhadu.

Váš časopis se zlepšuje a je naším potěšením jej odebírat.

Přejeme vám mnoho zdaru ve vaší obětavé práci a jsme se srdečnými pozdravy

Prof. Dr. Jan J. Opplt s chotí

* * *

Vážený pane profesore,

upřímné díky jak za laskavé zaslání předplatného, tak za Vaše slova uznání, která nás v šedi a únavě každodenního dne, kdy často práce je ztěžována neporozuměním a nepochopením, opravdu mile potěšila. Roční předplatné Hlasu Národa činí $15.00. Dosud jsme účty neposílali, poněvadž s pracovními silami, které zatím máme, jsme to prostě nestihli udělat. Začneme však s posíláním účtů začátkem příštího měsíce. Zatím jsme prosili čtenáře, aby byli tak hodní a podívali se na datum vypršení předplatného, které je vytištěno na novinách hned vedle adresy.

Děkujeme mnohokrát za pochopení a trpělivost s našimi počátečními obtížemi.

Zasílání jednoho čísla jsme zařídili. Jsme Vám vděčni za upozornění.

S upřímnými pozdravy Vám i Vaší paní a s přáním hojnosti zdraví a úspěchu ve Vaší práci srdečně za redakci Hlasu Národa

Otec Vojtěch Vít

BALTIMORE, MARYLAND:

Důstojný Otče Víte,

děkuji Vám upřímně za Váš srdečný dopis, který jste mně poslal. Myslím, že jsem Vám ještě nenapsal, že kanonisace našeho nového světce Jana Nepomuka Neumanna v Římě se zúčastnil z naší osady sv. Václava v Baltimore náš český kněz dp. Felix Janish, C.SS.R. a ctihodný bratr Clarence Merideth, C.SS.R., který byl rovněž v průvodu při obětování. Nezapomenou na tento zážitek do konce svého života.

V naší osadě zemřel náš dobrý Joe Tich ve věku 65 let. Byl "usherem" v osadě a rovněž instalatér, což bylo jeho zaměstnání. Vykonal mnoho práce pro osadu, většinou jen za to naše upřímné zaplať Pán Bůh. Přejeme mu lehké odpočinutí a modlíme se za spásu jeho duše, nechť odpočívá v pokoji!

S přátelským pozdravem a s upřímným přáním všem ve Velehradu, aby jejich neúnavná práce trvala dlouhá léta.

Frank Chyba s rodinou

* * *

Milý pane Chyba,

ještě z redakce Katolíka a Národa si vzpomínám, že jste často psával do rubriky "Dopisů čtenářů", a informoval krajany v jiných místech, co se u Vás v Baltimore děje. A protože tam dosud máte českého kněze, jistě se s ním čas od času scházíte a něco českého podnikáte. Až budete mít čas a chuť, napište nám o tom něco, anebo "zalistujte" ve svých vzpomínkách a napište našim čtenářům něco z doby, kdy byl český život v Baltimore ještě živý a rušný.

Celou Vaši rodinu pěkně pozdravuji.

Fr. Vojtěch

HIGHLANDS, N. CAROLINA:

Vážený Otče Víte,

děkuji mnohokrát, že jste sloužil mši sv. za mého drahého manžela, rovněž děkuji za Váš milý dopis. Těší mě, že se Vám ta příhoda, co jsem Vám poslala, líbila. Máte pravdu, že za těch 82 let života mám mnoho vzpomínek. Dá-li Pán Bůh zdraví, napíši zase jednou něco.

Hlas Národa se mně moc líbí, je to nejen katolický časopis, ale přináší nám i důležité zprávy zdejší a z celého světa, z naší staré vlasti, zprávy sportovní a zajímavé dopisy čtenářů. První co čtu, když Hlas Národa přijde a na co již vždy předem se těším, je román "Don Bosko". Je to něco ohromného a téměř neuvěřitelného, co vykonal a jak mu Panna Maria pomáhala.

I naší rodině, když nám bylo nejhůře, mnohokrát již Panna Maria pomohla.

Jezdili jsme s rodiči každý rok na sv. Horu u Příbrami.

Bůh Vám žehnej a Panna Maria pomáhej ve Vaší těžké práci.

Jsem teď u dcery v Sev. Karolíně.

S přátelským pozdravem

Vaše stará M. Kreysová

* * *

Milá naše stařenko,

zaplať Pán Bůh za milé řádky, které vždy potěší. Opravdu se těším, že poznám Vašeho syna při návštěvě v Chicagu. Nejlépe by bylo, kdyby napřed zavolal tel. Velehradu 762—2044, abychom se mohli domluvit, abych pro něj měl trochu volného času. Pěkně jej pozdravujte a poděkujte mu za zájem a pochopení. Doufám, že brzy splníte svůj slib a zas nám pošlete nějakou poučnou životní příhodu.

Z redakce Vás všechny pozdravují a vzpomínám v modlitbě

Otec Vojtěch Vít

BERWYN, ILLINOIS:

Vážený důstojný pane,

přikládáme šek na předplacení týdeníku Hlas Národa.

Promiňte nám laskavě, že jsme jej již neposlali dříve. Vaše noviny se nám moc líbí a vždy se na ně dopředu těšíme.

Rádi bychom Vám ještě jednou poděkovali za Vaši obětavost při křtu naší dcerky. Chvála Bohu je zdravá a má se k světu.

Vaši

Jan a Hana Baltay

* * *

Milí Baltayovi,

posílám pozdrav aspoň prostřednictvím novin, poněvadž momentálně se k osobnímu vyřizování korespondence nedostanu. Děkuji za předplatné a rovněž za zaslaný obrázek ze křtin; z obojího jsem měl opravdu radost a srdečně tedy děkuji.

Přeji Vám, abyste se dočkali hodně radosti na Vaší malé ratolesti.

Váš Otec Vojtěch Vít

CLEVELAND, OHIO:

Vážená redakcia,

najskôr vám všetkým posielame srdečný pozdrav a vrelú vďaku za vašu prácu pre nás, nás všetkých, čo rádi čítame vaše noviny. Veľmi vás prosíme, opravte si našu adresu. My sme si kúpili rodinný domček a tak sme zmenili adresu.

Ďakujeme a zostávame s úctou

Frank Kuba s rodinou

* * *

Milá naše rodino Kubová,

děkujeme za milé řádky. Adresu jsme si opravili, takže příští číslo už byste měli dostat ná vaši novou adresu. Kdyby ne, tak nám dejte vědět.

Hojnost Božího požehnání, zdraví a rodinného štěstí do nového domova vám ze srdce přeje

redakce Hlasu Národa

Read your
CATHOLIC PRESS
Millions of Catholics in the world today wish they had such freedom!

LETEM SVĚTEM

Washington. — Mluvčí U.S federální vlády oznámil, že Spojené státy a Sovětský svaz neprodlouží formálně smlouvu SALT o omezení strategických zbraní po skončení její platnosti 3. října 1977. Po tomto dnu tedy v teorii nebude pro obě mocnosti existovat žádná povinnost omezovat své závodění v nukleárním zbrojení. Carterova vláda se však domnívá, že Sovětský svaz se po uplynutí platnosti této smlouvy neodváží porušit její ustanovení, z obavy, že Spojené státy by pak jednaly stejným způsobem a uspíšily provedení svého programu výroby nukleárních zbraní. Tím by žádná strana nezískala; proto se čeká, že každá z obou vlád oznámí, že prozatímně bude zachovávat ustanovení staré smlouvy. Mluvčí U.S. vlády také oznámil, že nová smlouva se Sovětským svazem o omezení strategických zbraní by mohla být uzavřena v době několika měsíců, možná před koncem příští zimy.

• • •

Nairobi. — Ve středu 31. srpna začala v předhoří na severním pokraji pouště Ogaden velká bitva mezi habešskou armádou a somálskými povstalci, která dosud trvá. Obě strany užívají tanků a bojových letadel. Na severu Habeše se eritrejští guerilové po třídenním obléhání — podle dosud nepotvrzených zpráv — zmocnili města Agordat. Je-li tato zpráva pravdivá, pak už celý venkov provincie Eritrey je v rukou povstalců. Habešská armáda obsazuje pouze města Asmara a Barentu, a přístavy Assab a Massawa.

• • •

Bejrút. — V pátek 2. září vpadl jeden oddíl izraelské armády do jižního Libanonu a odvlekl z vesnic Meiss-el Jabal a Yaroun do Izraele 16 až 31 osob. Obě vesnice byly předtím Izraelity ostřelovány z děl a moždířů. To bylo v odvetu za to, že o dva dny dříve byl moždířovým granátem — (vypáleným z Libanonu) — zabit jeden izraelský voják. Myslí se, že odvlečení Arabové byli vyslýcháni o činnosti palestinských komand v sousedním území Bind Jbeil, které zůstává baštou jedné skupiny palestinských guerilů.

• • •

Jeruzalém. — Izraelský ministr zahraničí, jednooký generál Moshe Dayan odhalil před izraelským parlamentem Knesset současnou arabskou posici v záležitosti arabsko-izraelského konfliktu, již vyzvěděl U.S. státní tajemník Cyrus Vance za své nedávné návštěvy Blízkého východu. Egypt prý chce zpět území Gázy, Sýrie Golanskou vysočinu a Jordánsko starou část Jeruzaléma. "Jedna arabská země" — (asi jde o Jordánsko) — by prý po uzavření míru byla ochotna navázat s Izraelem normální diplomatické a obchodní vztahy. Organizace PLO zároveň žádá svůj vlastní stát s právem pro palestinské uprchlíky vrátit se zpět do svých starých domovů v Izraeli.

Po návratu Vanceho do Washingtonu pak ale organizace PLO oznámila, že neuznává rezoluci Bezpečnostní rady OSN — (číslo 242) — uznávající právo Izraele na existenci. Izraelský parlament tedy odhlasoval rezoluci, prohlašující PLO za organizaci vrahů, která musí být vyloučena ze všech jednání o míru na Blízkém východě. Ministr zahraničí Dayan zároveň zdůraznil úmysl Izraele, podržet si i celý Jeruzalém i západní pobřeží Jordánu i území Gázy.

• • •

Tel Aviv. — Komise izraelské vlády pro kolonizaci dobytých arabských území připravila plán pro další postupné kolonizování Golanské vysočiny, Sinajského poloostrova i západního pobřeží Jordánu židovským obyvatelstvem. Tím má být v týchž územích zastaven přísun dalšího arabského obyvatelstva, které tam tajně přichází, protože se mu prý pod israelskou správou docela dobře žije. V těchto územích budou zakládány stále nové židovské kolonie, takže kolem roku 2000 má být v Izraeli, včetně dobytých arabských území, na 6 milionů Izraelitů. Doposud bylo na okupovaných územích založeno 82 židovských kolonií, v nichž žije celkem asi 4,000 Židů. Existenci tohoto plánu potvrdil izraelský ministr zemědělství Ariel Sharon. V neděli 4. září členské země Arabské ligy na své schůzi v Káhyře rozhodly, že budou žádat od Valného shromáždění OSN odsouzení izraelské kolonizace arabských území.

• • •

Brownsville. — První letošní velký hurikán Anita, jehož větry dosahovaly hodinovou rychlost 186 mil, ohrožoval z Mexického zálivu pobřeží Spojených států od texaského Corpus Christi až k Brownsville, jehož obyvatelstvo bylo včas vyklizeno. Hurikán však zamířil na jih, a než dospěl k pevnině na mexické straně, jeho síla se silně zmenšila, takže naštěstí nezpůsobil velké škody. Pouze smetl do moře mexikánskou rybářskou vesnici La Pesca, při čemž zahynuli tři lidé; severovýchod Mexika pak byl postižen silnými lijáky.

• • •

Káhyra. — Američtí geologové objevili pod zemí v poušti mezi Nilem a libyjskou hranicí v Egyptě obrovský vodní rezervoár, dlouhý 800 mil, velký jako státy Kalifornie a Nevada dohromady. Vyslovují však pochybnosti o tom, že této vody bude možno prakticky použít k zavodnění pouště; jednak je tato voda vsáklá do tvrdého pískovce a proti ji bude možno odčerpávat jen velmi pomalu, jednak na poušti, pod níž tento rezervoár leží, existuje jen velmi málo úrodných míst, která by se vyplatilo zavodňovat. Proto celý tento zavodňovací podnik by byl ekonomicky málo výhodný. Někteří znalci se však domnívají, že v blízkosti oás by bylo touto vodou možno zavodnit asi 100,000 akrů půdy, jež by poskytla cenné potraviny pro přelidněný Egypt. A Sadat by rád zavodňoval, kdyby mu čerpací studně někdo vyvrtal, zaplatil a zavodňování zavedl.

• • •

Berlín. — Podle prohlášení jednoho profesora ekonomie na chicagské Loyola universitě se Východnímu Německu podařil "ekonomický zázrak", což je nevídaná věc v komunistických zemích. V roce 1975 obnášel jeho hrubý národní důchod 71 bilionů dolarů, čímž bylo Východní Německo na 16. místě na světě. Jeho hospodářský vzrůst činil od roku 1962 bez přestání asi pět procent ročně. Jeho příjem "per capita" (hrubý národní důchod rozdělený počtem obyvatel) dosáhl $4,230, což bylo nejvíce ze všech komunistických zemí; v Sovětském svazu činil pouze $2,620. Pouze pět větších zemí na světě mělo vyšší příjem "per capita": Spojené státy ($7,060), Západní Německo ($6,610), Japonsko, Francie a Kanada. Východní Německo se tak dostalo před Anglii, ($3,840) a Itálii ($2,940). — Východní Německo, velké jako stát Ohio, má 16.8 milionu obyvatel. Lze tomu věřit z dvou důvodů: 1. Od Helsinské konference je mezi Západním a Vých. Německem čilý obchodní ruch; 2. Sověti raději na Východní Německo doplácejí, jen aby měli jejich stroje a uspokojili východoněmecké obyvatelstvo, které nemůže "spolknout" Berlínskou zed'" a při vlně nespokojenosti by se nespokojilo jen "Pražským jarem" a nápisy, ale začalo by i střílet.

• • •

Salisbury. — Ve středu 31. srpna se v Rhodésii konaly volby do parlamentu, při kterých premiér Smith chtěl zjistit, zda jeho bělošští spoluobčané souhlasí s jeho politikou pro vyřešení rhodéského problému. Při těchto volbách bylo asi 90,000 voličů, vesměs bělochů. "Rhodesian Front Party" premiéra Smitha obdržela 85 procent hlasů a 50 ze 66 míst v parlamentě; zvítězila nad ultrapravicovou "Rhodesian Action Party", která kategoricky odmítá předat vládní moc černochům, a nad "National Unifying Force", která přijímá anglo-americký plán pro vyřešení rhodéského problému. — Ve čtvrtek 1. září britský ministr zahraničí David Owen a U.S. velvyslanec u OSN Andrew Young předložili ministerskému předsedovi Ian Smithovi nový anglo-americký plán pro předání vládní moci v Rhodésii černošské většině. Smith naprosto odmítá i tento nový anglo-americký plán, který žádá rozpuštění rhodéské bělošské armády a v přechodné době před všeobecnými volbami udržování pořádku v zemi mezinárodní policejní mocí, jejíž hlavní součástí by byli rhodéští guerilové. Tímto by bylo zcela jasně zajištěno to, čemu Smith spravedlivě odporuje: předání moci komunistický zaměřené "Vlastenecké frontě". Smith sice slíbil, že jeho vláda tento nový anglo-americký plán prostuduje, možná, že USA a Anglii předloží i svůj vlastní protiplán, ale sám chce pokračovat ve svém úsilí o dohodu s některým umírněným hnutím rhodéských černochů o předání vládní moci v zemi — jak pro dobro Rhodésie, bělochů i černochů, tak i pro dobro Afriky, aby tam nezvítězil mezinárodní komunismus.

• • •

Washington. — Podle nálezů dr. Suzanne Steinmetz, profesorky sociologie na universitě Delaware, si asi 47 milionů amerických manželů čas od času vyrovnává své neshody fackami. A co víc — světe zboř se! — muži jsou častěji obětmi tělesného bití než ženy! Poučeny z televize, ženy fackují první. Avšak muži způsobí svými ranami ženám více škod, protože prý je provokuji a neustále "ječí a melou svou". Asi 5 milionů žen už bylo surově zbito, a v 1.7 milionu případů on i ona bud' začali střílet nebo něčím bodat — (od kuchyňského nože až po pletací jehly). V této jediné věci dokazují statistiky úplnou "rovnoprávnost" mezi mužem a ženou. V posledních deseti letech zavraždil každoročně v USA téměř stejný počet manželek své muže, kolik manželů zavraždilo své ženy. Ba dokonce se zdá, že ve vraždění manželů měly loňského roku americké ženy převahu.

• • •

Chicago. — Dr. Edsel Bukovaz, profesor biochemie na universitě Tennessee, objevil novou — poměrně snadnou metodu — pro objevení rakoviny u člověka o několik měsíců dříve, než se objeví její první symptomy. Je pouze potřebí zjistit, zda v krvi člověka je obsažen protein "B", jejž lidské tělo produkuje pouze na obranu proti přítomné rakovině. Čeká se, že za několik let se tento 90-procentně spolehlivý test stane součástí každé všeobecné lékařské prohlídky.

• • •

Miami. — Šestiletý David Mark Wasson seděl v Miami na hrázi jednoho rybníka, kde byli chováni dva krokodýli. Najednou ale ztratil rovnováhu a spadl do vody. Ihned jej uchopil jeden z krokodýlů do svých čelistí za prsa, udeřil jeho hlavou o betonovou zed' a pak jej držel asi pět minut pod vodou. Chlapec mu byl sice několika záchranci vyrván, ale zemřel cestou do nemocnice.

• • •

Washington. — Vláda presidenta Cartera v příštích týdnech rozhodne, zda zemní plyn, dobývaný v Prudhoe Bay na Aljašce, má být dopravován do Spojených států přímo přes Kanadu, či zvláštním plynovodem, jako zemní olej. U.S. delegace v čele s U.S. tajemníkem energetiky James Schlesingerem jednala v Ottawě s kanadskými autoritami o možnosti postavení plynovodu přes východní Kanadu. Tento projekt by stál 10 bilionů dolarů — (tedy o tři biliony více než stál ropovod přes Aljašku) — avšak zdá se ekonomicky výhodnější pro obě země než druhý projekt, kde by se zemní plyn dopravoval plynovodem do přístavu Valdez a pak cisternovými loď mi dále na jih. Až U.S. vláda vybere jeden z těchto návrhů, Kongres bude mít 60 dnů pro jeho schválení či zamítnutí.

• • •

Springfield, Ill. — Ve všech restauracích státu Illinois budou musit být vyvěšeny pokyny o tom, jak si třeba počínat pro záchranu člověka, který se dusí, protože se "zakuckal", anebo mu uvázlo jídlo v hrtanu namísto v hltanu. V Ame-

PŘIJTE K NÁM HYJTU!

(Dokončení ze str. 5)

Secka klencká honorací sedíla v lajcích, voči na št'opkach, pan starosta ze všech nyjzvědavější: "Mili osadníci," vopakuje velebníček, "svatyj Petr ha Pavel vás pozdravujou!" Ta poslední slova jen jen ze sebe vyrazil, huž se mu zase myšlenky pomátly ha neveděl dál. "Začnu po třetí," myslil si na kazatelnici, rudyj jako dy ho vytáhne z vohně — ha kouká, starosta v první lajci poposedává, třechu vod klobuku mačká ha pysky voblizuje — vzel holt si mladyj kuráž ha spustil: "Milí osadníci, svatyj Petr ha Pavel vás pozdravujou!" Ha konec, dál hani vo chlup.

Ičko mušíte vedět — kleňcký buli vodjaktěživa zvořilí, viděli tary novýho velebníčka, slyšíli třikrat poposobě ňáký pozdravení, jak jim je tary na srce klade — starosta, dy si to tak v tom spěchu v hlavě sesumíroval, řek si: "Vyřídil, čeká holt, že mu poděkujeme" — a hned stál, stoup si pod kazatelnici, poklonil se, poudá:

"Těší nás, že nechám děkuvat za sebe i za všecky osadníky!"

Copa já vím, co bulo dál? Já tám byjt, tyjden nevýdu hambou z chalupy, pod zem se skryju, hlavu nevystrčím. Klencký to možná pomatujou, hale nepoví, voni by se mušeli červenat.

rice je zvykem při jídle pospíchat a polykat velké kusy jídla, aby se neztratilo mnoho drahocenného času, který se pak zbytečně protelefonuje a propovídá. Proto se i v restauracích každoročně zadusí poměrně značný počet lidí.

• • •

Chicago. — V poslední době nedospělá děvčata jsou často obětí přepadení, znásilnění a někdy i vraždy. Chicagští psychologové proto doporučují rodičům, aby varovali své dcery před nebezpečím, které jim hrozí na ulici. Děvčatům se radí, aby nikam nechodila sama, aby neužívala autostopování, aby se nedávala zlákat do cizího auta, aby se večer vyhýbala špatně osvětleným a opuštěným postranním uličkám, aby nevpouštěla do bytu neznámé lidi, aby neváhala být drzá vůči podezřelým osobám, které je obtěžují, a aby vždycky informovala své rodiče o tom, kde jsou. Psychologové však vědí, že tento úkol není snadný, protože moderní děvčata se často domnívají, že rodiče pouze chtějí svými radami omezovat jejich svobodu a dávat jim "staromódní lekce dobrého chování".

• • •

Washington. — Vládní úřad "Food and Drug Administration" připravuje zákaz užívání penicilinu i jiných antibiotik v potravě při krmení zvířat na porážku. Bylo totiž zjištěno, že těla těchto zvířat se stávají vůči antibiotikům resistentní, a že jejich odolnost pak přechází na ty, kteří jejich maso používají. Když pak tito onemocní a potřebují na př. penicilin, jsou antibiotika pro jejich léčení bez účinku.

• • •

Kodaň. — Dánský dějepisec prof. Tage Kaarsted najednou "prozradil", že v roce 1946 vláda Spojených států nabídla dánské vládě koupi ostrova Grónsko, který má pro Spojené státy velký strategický význam. Dánská vláda však tuto nabídku zamítla.

• • •

Praha. — Íránský šach Mohammed Reza Pahlavi a jeho manželka císařovna Farah obdrželi na pražské Karlově universitě čestné doktoráty. Šach obdržel čestný doktorát práv "za své zásluhy o rozvoj spolupráce mezi národy a o politiku mírového soužití". Císařovna obdržela čestný doktorát z filosofie "za své zásluhy o prohloubení přátelství mezi národy" — (a dání života íránskému následníku trůnu, kterého bolševici plánují zastřelit či oběsit, až se jim bude zdát, že v Íránu už uzrála doba k proletářské revoluci.

• • •

Praha. — Zatím co v sovětské národní hymně byla odstraněna chvála Stalina, která byla zaměněna v oslavu Lenina a neomylné komunistické strany, ve slovenských komunistických novinách "Pravda" byly najednou — zčista jasna — vyneseny zásluhy Stalina o komunismus. Toto je od odsouzení Stalina Kruščevem v komunistických zemích neslýchaná věc. Jakási soudružka Lubica Bártová píše k 60. výročí 6. sjezdu ruských bolševiků, — (který se konal v červenci 1917) — tedy několik měsíců před říjnovou revolucí — že Stalin tam prohlásil proti mínění Nikolaje Bucharina — (který byl proti násilné revoluci bolševiků a vybízel k umírněnosti a ohledům vůči ruským sedlákům) — že bez násilné revoluce by se bolševici nikdy vlády nezmocnili. Podle Stalina bylo tedy mírové údobí revoluce u konce a nastalo údobí bojů a násilí, a v této jeho státnicko-revolucionářské prozíravosti je právě Stalinova zásluha. Bez ní by se byl prý — podle soudružky Bártové — komunistický socialismus neprosadil ani v Sovětech. At' tedy žije bát'uška Stalin aspoň pro svou ukrutnost! Pomohl tak vítězství a zdomácnění komunismu aspoň v SSSR! — Bucharin byl v roce 1936 při velké čistce v Moskvě nemilosrdně popraven.

Má se za to, že tento článek soudružky Bártové je zastřeným varováním na adresu dnešních "následovníků Bucharina", kteří by chtěli zavést komunismus "s lidskou tváří", hlásají eurokomunismus a požadují respekt lidských práv podle Helsinské smlouvy. K moskevským vyhrůžkám proti všem "sociálním demokratům" připojili nyní rudí novináři vedle Trockého i Bucharina.

• • •

Boston. — Zestárnou kuřáci cigaret dříve než nekuřáci? Skupina vědců z Waltham, Mass., odpovídá na tuto otázku kladně. Zjistilo se totiž, že u dam, které vykouří aspoň jeden balíček cigaret denně, se léta změny, zvané "klimakterium či menopausa", dostavují znatelně dříve než u žen, které nekouří. Z tohoto faktu vyplývá pravděpodobný závěr, že kouření cigaret urychluje aspoň u žen jejich stárnutí.

• • •

Ankara. — Turecko varovalo diplomatickou cestou Spojené státy a Británii, aby neuznaly nástupce presidenta Makariosa presidentem celého ostrova Kypru, nýbrž pouze jeho řecké části. Turecko totiž chce prosadit, aby Kypr byl rozdělen na dvě části, řeckou a tureckou, které by byly pouze spojeny ve volném svazku — bez presidenta řeckého původu. Kdyby byl tureckého původu — Ankara by proti jeho presidentování ničeho nenamítala.

• • •

Salisbury. — Rhodéská vláda má ve zbrani asi 40,000 lidí; z toho je 15,000 bělošských vojáků a 3,000 černošských; navíc jsou ve zbrani černošští a běloští policisté, běloští rezervisté a několik tisíc členů černošské milice "Guard Force". Jak černošští důstojníci, tak i obyčejní vojáci rhodéské armády považují guerily za bandity a zbabělce, kteří pouze přepadávají bezbranné civilisty, skutečnému vojenskému boji se vyhýbají a dávají se na zbabělý útěk, jakmile to kolem nich začne hřímat. Proto odmítají podřídit se výzvě "Organizace pro africkou jednotu", která na vrcholné konferenci v Libreville varovala rhodéské černochy před konáním vojenské služby pro běloškou menšinu a vyzvala černošské vojáky k dezerci. Z téhož důvodu také nechtějí tito černí i bílí rhodéští vojáci přijmout anglo-americký návrh, integrovat guerily do mezinárodní armády, která by v přechodné době zajišťovala v Rhodésii pořádek. — Vedle rodilých Rhodésanů jsou v rhodéské armádě ovšem i žoldnéři z různých národů; Angličané, Francouzi, Belgičané, Západní Němci, Portugalci i Američané. Většina amerických žoldnéřů jsou důstojníci z vietnamské války, kteří jsou přesvědčenými antikomunisty a nikdy se nesmířili s odchodem Američanů z Jižního Vietnamu. V Rhodésii žijí se svými rodinami, říkají si "Američtí orlové se zlomenými křídly" a chtějí zabránit vítězství komunistů aspoň v Rhodésii, když jim americké veřejné mínění "zlomilo křídla" v Jižním Vietnamu. Jeden z nich — "dopálen", že se opakuje historie Jižního Vietnamu i v Rhodésii — (že je totiž Rhodésie Anglií, Amerikou a mezinárodním světovým míněním už dávno zaprodána sovětskému komunismu) — dokonce dezertoval, a americká televize mu věnovala větší pozornost než nesouhlasu polských obyvatel jižního Chicaga, kteří si nepřejí převážet své děti do vzdálených škol s většinou černošských školáků . . .

Pozvánka

Místní skupina Společnosti pro vědy a umění — SVU v Chicagu, Ill., pořádá s ohledem na zvýšený zájem o Dálný východ **v pátek 23. září 1977 v 7:00 hod. večer v "Crystal Room" restaurace "Stará Praha" (2. patro), 5928 W. Cermak Rd., Cicero, Ill. přednášku COMMUNIST CHINA: A POLITICAL ANALYSIS.**

Přednášku přednese anglicky místopředseda skupiny SVU v Chicagu BEDŘICH ŠALANSKÝ—KENT, prof. Northern Illinois University v DeKalb, Ill., a doplní ji předvedením dokumentárního filmu vysoké úrovně "The People of People's China", laskavě zapůjčeným oddělením politických věd N.I.U.

Večeře (optional dinner) bude podávána **přesně v 7:00 hod.**, začátek přednášky je v 8:15. Podrobnosti, týkající se večeře, ráda sdělí tajemnice B. Riedlová. (Tel.: 652-5650.)

Těšíme se na Vaši účast a prosíme, abyste pozvali i své přátele.

Ti, kdo nehodlají v restauraci večeřet, nechť přijdou přímo na přednáškový pořad v 8:15 hod.

Těšíme se na vaši účast a prosíme, abyste pozvali své přátele.

Božena Riedlová, tajemnice,
2723 So. Austin Blvd.
Cicero, Ill. 60650
Prof. Frant. Schwarzenberg,
předseda

Pozvánka

Odbočka Čs. národní rady americké "Západní předměstí"
koná členskou schůzi
ve středu večer 21. září 1977 v 7:30 hod. — v budově Mid America Federal, 5900 W. Cermak Rd., Cicero, Ill.

Program:

1. Projednání úředních záležitostí odbočky;
2. Zpráva o činnosti Čs. národní rady — ses. V. Vrázová;
3. O své cestě po Novém Zélandu a Austrálii bude hovořit p. Leo Marek — a promítne krásné barevné diapositivy.

Těšíme se na Vás i na Vaše hosty.

Marie Langová, tajemnice
Vlasta Vrázová
předsedkyně

Vyznamenání sestry A. Faltusové

Na schůzi "The National Heritage Groups" dne 23. července t.r. byla sestra Anna Faltusová, členka ČSNRA jednohlasně zvolena předsedkyní Komise pro lidská práva v Republikánské straně. Její zvolení do této funkce bylo odůvodněno její neúnavnou prací pro lidská práva. Již od roku 1939 pomáhala utečencům a shromažďovala doklady o porušování lidských práv v Československu a svědčila před Komisí pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (Commission on Security and Cooperation in Europe). Spolupracuje též s Mezinárodní komisí pro podporu "Charty 77" v Paříži.

Upřímně blahopřejeme.

Tiskový výbor ČSNRA
F. M.

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

Však nezemřel náš bratr, nezhynul,
šel po boji jen k Pánu,
by Pán mu palmou čelo ovinul
a zhojil každou ránu.

Všem našim krajanům, čtenářům a četným poutníkům do Chathamu k sv. Antoníčku dnes oznamujeme smutnou zprávu, kterou nám telefonovali v úterý ráno 6. září chathamští Vajdíkovi, že na Kristovo zavolání je náhle opustil jejich dlouholetý duchovní Otec a správce misijní krajanské farnosti

DP. P. LONGIN GABORIK,

člen řeholní kongregace Těšitelů a farář u sv. Antonína v Chathamu, Ont., Kanada

Bylo mu teprve 66 let, zrovna jako dp. Josefu Ráčkovi, který zemřel v Kanadě letos v červnu.

Důstojný Otec Gaborik se narodil 12. srpna r. 1911 na Slovensku pod Kriváňom; na kněze byl vysvěcen 5. července r. 1935 a zemřel náhle na srdeční infarkt v pondělí odpoledne na "Labor Day" 5. září 1977 v kanadském Chathamu, Ont.

Pohřeb měl dnes ve čtvrtek, 8. září 1977 v 10:30 hod. dopol. u sv. Antoníčka v Chatham a bude pohřben vedle † dp. Františka Dostála, S.J., zakladatele chathamské osady. Žádné bližší informace prozatím nemáme.

Laskavě si na něho všichni vzpomeňte upřímnou modlitbou.

Redakce Hlasu Národa a chathamští krajané

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

3. kolo —

SPARTA—TRENČÍN 5:0

Branky: Čermák 2, Kotál, Raška, Stránský.

TEPLICE—SLAVIA 1:1

Branky: Pokluda — P. Herda.

BOHEMIANS—DUKLA PRAHA 3:2

Branky: Klouček 2, Panenka — Rott, Pelc.

OSTRAVA—TRNAVA 1:0

Branka: Rygel z penalty.

BRNO—LOK. KOŠICE 5:1

Branky: Kopenec, Janečka, Pešice, Kotásek, Kroupa — Józsa.

SLOVAN—PLZEŇ 2:0

Branky: Gallis, Švehlík.

ŽILINA—INTER 0:2

Branky: Novotný, Bajza.

PREŠOV—DUKLA B. BYSTRICA 2:1

Branky: Bubenko, Sopko — Mráz.

V dohrávce druhého kola vyhrála **DUKLA PRAHA** nad **SLOVANEM BRATISLAVA** vysoko 8:1. Branky: Gajdůšek 3, Pelc 2, Bilský, Rott, Vízek — Gallis.

Tabulka po 3. kole

1. Inter Bratislava	5:2	5
2. Brno	9:4	4
3. Prešov	6:3	4
4. Trnava	4:2	4
5. B. Bystrica	5:4	4
6. Trenčín	6:7	4
7. Sparta	7:3	3
8.—9. Slavia	5:5	3
8.—9. Ostrava	3:3	3
10. Bohemians	4:5	3
11. Lok. Košice	4:6	3
12. Dukla Praha	10:8	2
13. Plzeň	3:5	2
14. Teplice	2:5	2
15. Slovan Bratislava	4:10	2
16. Žilina	1:6	0

★

I. národní liga kopané

3. kolo —

Skupina A

Vlašim—Kladno 2:0, Příbram—Chomutov 5:1, Děčín—Viktoria Žižkov 2:0, Ústí nad Labem—RH Cheb 1:0, VTJ Tachov—VTJ Tábor 0:0, Sokolov—Benešov 0:0, České Budějovice—Xaverov 1:0, VTJ Žatec—Mladá Boleslav 1:3.

První tři týmy v tabulce

1. Děčín	9:1	6
2. Příbram	9:2	6
3. Vlašim	9:4	5

Skupina B

Hradec Králové—Jablonec 0:0, Pardubice—Třinec 1:1, Bohumín—Vítkovice 2:0, Moravská Ostrava—Poruba 2:0, Havířov—Gottwaldov 2:2, Vsetín—Olomouc 2:0, Frýdek-Místek—Opava 0:0, Liberec—KPS Brno 2:2.

První tři týmy v tabulce

1. Opava	5:1	5
2. Frýdek-Místek	4:1	5
3. Hradec Králové	3:1	5

Skupina C

V minulém čísle H.N. nám nedopatřením vypadlo celé 2. kolo skupiny C, a tak jej nyní uvádíme: Spišska Nová Ves—Senice 0:1, Komárno—Trebišov 9:0, Humenné—Dubnica 2:0, Pov. Bystrica—Púchov 2:1, Kys. Nové Mesto—Bardejov 1:0, Michalovce—Ružomberok 1:1, Nitra—RH Bratislava 1:0, VSS Košice—Martin 1:0.

4. kolo —

VSS Košice—Pov. Bystrica 0:1, Komárno—Martin 0:1, Humenné—Trebišov 3:0, Kys. Nové Mesto—Ružomberok 1:0, Spišská Nová Ves—Bardejov 2:0, Nitra—Dubnica 1:1, Senice—RH Bratislava 2:2, Michalovce—Púchov 2:1.

První tři týmy v tabulce

1. Senice	10:4	7
2. Humenné	7:2	6
3. Ružomberok	6:3	6

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

Holandsko—Island 4:1, 4. evropskou skupinu vede Holandsko se 7 body.

Skupina Asie—Oceánie:

Hongkong—Irán 0:2, Hongkong—Jižní Korea 0:1, J. Korea—Irán 0:0, Austrálie—Hongkong 3:0, Austrálie—Irán 0:1, Austrálie—J. Korea 2:1.

Stav skupiny:

1. Irán	2	1	0	3:0	5
2. Austrálie	2	0	1	5:2	4
3. J. Korea	1	1	1	2:2	3
4. Hongkong	0	0	3	0:6	0

5. Kuvajt ještě nehrál

★

PŘÁTELSKÉ ZÁPASY:

Rakousko—Polsko 2:1, Francie—Hamburger SV 4:2, Dynamo Bukurešť—Kuvajt 4:0, Švédsko—NDR 0:1.

★

V ANKETĚ sportovního listu France Football byl vyhlášen nejúspěšnějším mužstvem uplynulé sezóny italský mistr Juventus s 33 body před FC Bruggy s 29 body (Belgie) a Liverpoolem s 28 body. Zlatou kopačku již podruhé získal rumunský kanonýr Georgescu s 38 góly před Mad'arem Varadim 36 gólů a D. Müllerem z Kolína nad Rýnem, 34 gólů. Nejlepším střelcem čs. první ligy byl Józsa (Lok. Košice) s 18 góly. Anketa bude slavnostně vyhlášena 20. září v Paříži.

★

Josef Bican v Chicagu

Josef Bican se narodil 25. září 1913 ve Vídni. Jeho otec František pocházel ze Sedlice u Blatné. Byl výborný útočník a záložník Herthy Vídeň, zemřel v roce 1921 po těžkém úrazu, který utrpěl při kopané. Jeho maminka byla také Češka, narozená ve Vídni, dívčím jménem Ludmila Kopecká, zemřela v r. 1957. Ve Vídni hrál Bican za Rapid a Admiru. Jako 17letý nastoupil poprvé k ligovému zápasu v dresu Rapidu proti Austrii 5:3, a hned dal 4 góly. Devatenáctkrát hrál reprezentačně za Rakousko, v tolik slavném Wunderteamu. Za Slavii Praha hrál první zápas 27. srpna 1937 na Kladně. V dresu Slavie byl nejlepším střelcem ligy nepřetržitě od roku 1938 až do roku 1947, a pak ještě v roce 1950. Nejvíce gólů dal v sezóně 1943—44, celkem 58 gólů. Bican byl jedním z nejlepších útočníků na světě a měl všechny vlastnosti prvotřídního fotbalisty. Už ve Vídni si osvojil brilantní míčovou techniku. Bican zůstával na hřišti ještě dlouho po skončení normálního tréninku a stokrát, tisíckrát nacvičoval střelbu pravou i levou nohou přímo z voleje, zdokonaloval hru hlavou, běhal krátké i delší sprinty s rychlými starty, až zvýšil na maximum svou rychlost. V době největší slávy dokázal zaběhnout stovku za 10,8 vteřin a v souboji o míč získával ve dvaceti metrech třeba i pět metrů náskoku, takže ho většinou už nikdo nedohonil. Škoda, že svá nejlepší fotbalová léta prožil za okupace. Československo reprezentoval bohužel jen čtrnáctkrát a dal dvanáct gólů.

V roce 1956 byl se Slavií jako trenér v Jižní Africe, kde na něm chtěli aby zůstal a působil u nich jako trenér. Vrátil se však zpět s mužstvem domů a za několik málo dnů ho z Dynama (Slavie) vyhodili. Na čas byl trenérem v Liberci, pak ještě na chvíli v Brně a nakonec do Příbrami za ním přišel zákaz jakékoliv sportovní i trenérské činnosti. Na závěr roku 1962 šel Bican trénovat do Kladna a zachránil jej od sestupu z I. ligy. Potom šel do Hradce Králové a v roce 1969 na podzim odjel do Belgie, kde dosáhl skvělých výsledků. Nyní ještě stále hraje kopanou a sice za internacionály Slavie Praha. V současné době je na pozvání výboru Sparty A.B.A. Chicaga a za přispění člena Antonína Pospíšila (je odběratelem HN) na návštěvě v Chicagu. I zde v Chicagu budeme mít příležitost ho vidět hrát kopanou. V sobotu 17. září se bude hrát na Morton West utkání starých pánů Sparty, za které by nastoupil Josef Bican, proti prvnímu týmu Sparty. Fanouškové dobré kopané budou mít příležitost vidět Josefa Bicana v akci, proto nezapomeňte a přijďte se podívat.

POK

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 11. září se bude hrát třetí ligové kolo. Sparta nastoupí na svém hřišti na Morton West proti týmu Croatans (Jugoslávci). Rezervy začnou v pravé poledne a první mužstva ve 2 hod. odpoledne. Čestný výkop provede slavný internacionál Josef Bican. Spartě se jedná o udržení a potřebuje získat body. Soupeř je to opravdu silný, na hřišti Croatans Sparta prohrála 4:1. Spart'anská rezerva tehdá vyhrála v deseti hráčích 2:1.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude ,nebot' Sparta je věčná.

POK

★

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

KOPANÁ JE VE SPOJENÝCH STÁTECH DOMA

Ve Spojených státech skončila daleko nejúspěšnější sezóna kopané. Tým New York Cosmos v čele s Brazilcem Pelém, Němcem Beckenbauerem, Italem Chinagliou a Stevem Huntem zvítězil v Portlandu ve státě Oregon ve finále amerického šampionátu nad celkem Seattle Sounders 2:1. Cosmos se tak stal už podruhé mistrem Spojených států. Tento fakt však snad není pro kopanou ve Spojených státech tak důležitý jako skutečnost, že portlandský stadión byl přeplněn téměř 36 tisíci příznivci kopané, a že před týdnem sledovalo utkání Cosmosu s celkem Fort Lauderdale dokonce 77 tisíc 891 diváků. O nesmírnou popularizaci kopané ve Spojených státech se značně zasloužil Brazilec Pelé, jemuž je nyní 36 let; Pelé věnoval poslední léta své aktivní činnosti Severní Americe. Je pravda, že k špičkám americké ligy NASL patří především cizinci, kteří přišli zpopularizovat kopanou do Spojených států. Ale Američané si rychle vychovávají řadu vlast-

„Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předě lejte."

„Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

„Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

PŘIJME SE —

Známá

MINAŘÍKOVA PEKÁRNA A CUKRÁRNA

v Ciceru, 5832 W. Cermak Rd
tel: OL 2-2854

HLEDÁ

přičinlivou a spolehlivou VÝPOMOCNOU SÍLU

do obchodu a do pekárny; znalost angličtiny není nutná; odpolední směna — od 12 do 6 hod. večer. Zájemkyně, hlaste se přímo v obchodě u paní M. Minaříkové.

Gu.4-1118

MARINA'S BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.

6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

● **MINARIK'S BAKERY**

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

ních hráčů, takže o budoucnost kopané ve Spojených státech už není třeba mít starost.

* * *

PELÉHO DĚDICTVÍ VE SPOJENÝCH STÁTECH

Baseball se stal ve Spojených státech populární především díky Babe Ruthovi. Rozvoj boxu si tu zase nelze představit bez Jacka Dempseyho. Bobby Jones je zase neodmyslitelně spojen s rozvojem golfu; a z doby nejnovější zůstane natrvalo zapsán do prvních zajímavých stránek análů kopané ve Spojených státech Brazilec Pelé. Donedávna byla kopaná v této zemi naprostou Popelkou ve stínu tradičního baseballu, amerického fotbalu anebo basketbalu. Dnes — takřka jako mávnutím čarovného proutku vyrostly ve Spojených státech tisíce žákovských a dorosteneckých mužstev, a špičkové týmy Spojených států se mohou měřit s ligovými celky kterékoli evropské ligové soutěže. Potvrdili mi to v nedávném rozhovoru jak Brazilec Pelé, tak německá hvězda kopané, Franz Beckenbauer, kteří jsou členy mistrovského týmu Spojených států, New York Cosmos. Takový rozvoj ovšem nezpůsobil žádný čarovný proutek. Když se Američané do něčeho vážně pustí, věnují tomu cílevědomě veškerou energii i prostředky. Jako kupříkladu v kosmickém programu, vyvolaném zesnulým prezidentem Kennedym, tak i v rozvoji pro ně nového sportovního odvětví... Samozřejmě sehrál podle plánu nových lodivodů americké kopané svou roli Pelé, stejně jako jiné hvězdy, draze nakoupené v Evropě i Jižní Americe. Výsledek této a jiných investic je ovšem neuvěřitelný; kopaná se ve Spojených státech stala za dva roky masovým sportem; donedávna poloprázdné stadióny jsou dnes na kopané vyprodané.

Americký tisk nyní složil hold nejen Pelému, ale také kopané, když napsal, že ve světě dnes existují pouze dvě sportovní hvězdy nejvyšší velikosti — profesionální mistr světa v boxu v supertěžké váze, Muhammad Ali, a brazilská černá perla — Pelé.

* * *

TENIS NA MNOHA FRONTÁCH

Vítězem populární tenisové soutěže družstev World Team Tennis se stal celek New York Apples. V rozhodujícím utkání porazil tým Phoenix Racquets 28:17. V rámci tohoto střetnutí došlo k senzaci, když v jednosetovém zápase rozdrtila Angličanka Virginia Wadeová Američanku Chris Evertovou 6:0.

Mezinárodní tenisový turnaj v Charlotte ve státě Severní Karolína vyhrála bývalá československá reprezentantka, Martina Navrátilová, žijící nyní ve Spojených státech, která porazila ve finále Jihoslovanku Jaušovcovou 3:6, 6:2 a 6:1. Navrátilová zvítězila spolu s Holand'ankou Stoveovou i ve čtyřhře; ve finále zdolaly americko-československou dvojici Teeguardenová — Maršíková 6:4, 6:4.

Překvapení letošního Wimbledonu, 18letý Američan John McEnroe, podlehl v semifinále tenisového turnaje ve státě New York Argentinci Vilasovi hladce 1:6, 2:6. Vilas, který je právě ve skvělé formě, rozdrtil ve finále Rumuna Nastaseho 6:2, 6:0.

* * *

SUVERÉNNÍ LAUDA

Exmistr světa, Rakušan Niki Lauda, si na voze Ferrari upevnil vedení v mistrovství světa automobilů Formule jedna. Velkou cenu Holandska v Zandvoortnu vyhrál průměrnou hodinovou rychlostí téměř 187 kilometrů za hodinu. Druhé místo obsadil Francouz Laffite a třetí skončil Jihoafričan Jody Scheckter. Před čtyřmi posledními závody světového šampionátu je v celkové klasifikaci bezpečně v čele Rakušan Lauda s 63 body, o 21 bodů před Jihoafričanem Scheckterem. Na 3. místě je s 35 body Brazilec Reutemann. Niki Lauda ohlásil, že v příští sezóně opustí závodní stáj Ferrari a bude startovat za britský Brabham.

* * *

PLAVECKÁ PŘEKVAPENÍ

Ve Východním Berlíně došlo k překvapení, když Spojené státy poraziły v mezistátním utkání v plavání Německou demokratickou republiku 176 ku 168. Střetnutí dvou světových plaveckých velmocí přineslo výkony skvělé úrovně včetně pěti nových světových rekordů.

* * *

ZKUSTE SE PROBĚHNOUT AMERIKOU

Amerika je velká země. A to jsem teď neřekl žádnou moudrost. Než ji přeletíte od Atlantiku k Pacifiku proudovým dopravním letadlem, jste o pět hodin starší. Když si vyberete poněkud méně pohodlné cestování automobilem, abyste si prohlédli alespoň z okna vozu krásy zdejší krajiny, zestárnete přitom o pět dní. A pak taky můžete Ameriku proběhnout; to ovšem musíte být trochu výstřední a jmenovat se Tom McGrath. Irčan tohoto jména, žijící v New Yorku, je právě na cestě. Vyběhl z mostu George Washingtona, spojujícího New York s New Jersey, a vydal se do San Francisca, což je bratru 3 tisíc 120 kilometrů. McGrath doufá, že do San Francisca dorazí, přesněji doběhne, 24. října. Musí přitom uběhnout po vedlejších cestách — hlavním se totiž vyhýbá — průměrně 120 kilometrů za den. McGrath si vybral cestu přes Rocky Mountains — Skalisté hory — a Mohavskou poušť v Kalifornii. Tento tvrdohlavý Irčan trénoval na svůj běh napříč Amerikou 4 roky. Před startem svého supermaratónu běhal 96 kilometrů denně. Trvalo mu to 6 až 7 hodin; a aby měl tuhle túru co nejdříve za sebou, vybíhal z domu už v pět hodin ráno.

Tom McGrath tvrdí, že 60 procent úspěšného běhání závisí na psychologické stránce. Podle jeho slov si musíte říci, že vás nic na světě od vašeho úmyslu neodvrátí. Potom pro vás není žádná hora dost vysoká. Tak tedy — máte si říci — jdu to dokázat, a také to dokážete. Trénovat můžete začít zítra ráno. V pět hodin...

* * *

S PLACHETNICÍ KOLEM SVĚTA

Závod plachetnic kolem světa, odstartovaný ve Velké Británii 27. srpna, vyžaduje naprosté soustředění a úsilí všech účastníků. Schází mu ovšem vzrušení obecenstva, protože je zahájen v srpnu a končí až v dubnu. Vítr a moře se samy starají o vzrušení a nebezpečí. Před čtyřmi lety při posledním takovém závodě zmizeli beze stop tři jachtaři... Letošního závodu se účastní 15 lodí; 6 z nich je z Velké Británie, čtyři z Francie, dvě z Holandska a po jedné z Itálie a Švýcarska. Jiná plachetnice, nazvaná Traité de Rome, reprezentuje všech devět zemí Evropského hospodářského společenství a má na palubě posádku, složenou z těchto států. Letos existují zvláštní bezpečnostní opatření, podle nichž musí být závodníci připevněni k palubě tak, aby nemohli být smeteni do moře ani za bouře. Závodu se účastní lodě různých druhů a velikostí. Nejdelší z nich je dlouhá 23 metry. Brit Chay Blyth, veterán z posledního závodu, je kapitánem lodě typu "Trimaran". Clare Francisová z Velké Británie je první ženou, která je na tomto závodě kapitánem lodi. Loni se zúčastnila Transatlantického závodu lodí s jednočlennou posádkou. Tentokrát má na lodi svého nového manžela jako navigátora... Závod začal v Portsmouthu, kde také za více než půl roku skončí. Závodníci budou mít zastávku v Kapském Městě, Auklandu a v Rio de Janeiru.

Navštivte piknik čs. exulantů

Tradiční výroční výlet (piknik) Sdružení čs. exulantů se koná letošního roku v neděli 11. září opět v National Grove č. 2, na 29. ulici a Desplaines Ave. v North Riverside, Ill. Po celé odpoledne bude vyhrávati k tanci i poslechu populární hudba Joe Škacha. Uslyšíte tam opět všechny ty naše známé, české, moravské, a slovenské národní i populární písně, které si můžete s nimi též zazpívat.

Již před polednem bude otevřena kuchyně se všemi známými dobrotami a piknikovými pochoutkami. Na jídelním lístku jsou opět jaternice, klobásy, pověstné bramboráky, švestkové koláče a jiné dobroty naší české kuchyně.

Každým rokem navštíví piknik exulantů opravdu rekordní počet návštěvníků. Přichází vždy více než 2000 krajanů a exulantů ze všech koutů metropolitního Chicaga a všichni setrvávají v přátelské a družné zábavě do večerních hodin. Nikomu se nechce domů z tak přátelského ovzduší.

Výlet exulantů je opravdu velkou společenskou událostí v našem krajanském životě. Nikdo z Vás nesmí chybět aneb tuto událost zmeškat. Přijd'te a budete jistě spokojeni. Srdečně Vás a Vaše přátele zveme k účasti.

Výbor Sdružení čs. exulantů

PRODÁM —

(pro nemoc) — urychleně a výhodně dva krásné majetky 5 minut od moře a nákupního střediska. 4 plex — 9letý. 1. apt. je 2 ložnice, 2 koupelny, kuchyň, jídelna 18×22. — 3 apt. 1. ložnice, koupelna, kuchyně, jídelna. Krásná zahrada (109×149); taxy: $590 ročně. Parking 8 aut. Cena: $82.000. Příjem $9240 ročně. Dobrá investice.

*

2. Dvojdomek — 2 ložnice, koupelna, kuchyně, jídelna na každé straně domu. Na majitelově straně navíc obývací pokoj (16×20); oplocená okrasná a ovocná zahrada (80×140). Taxy: $380 ročně. Cena dvojdomku: $64.000. Příjem $2920 ročně z jedné strany domu. Dobrá investice! Majitel je ochoten přijmout cenovou protinabídku, ale je třeba jednat rychle. Pište jen v případě opravdového zájmu. Za spravedlivých a slušných podmínek se dohodneme. Výtečná příležitost pro přičinlivou rodinu. Pište na adresu: Truchlik, N.E. 11 Ct., #2, North Miami Beach, Fla. 33161.

SRDEČNÉ POZVÁNÍ NA

VÝROČNÍ VÝLET —

PIKNIK

SDRUŽENÍ ČESKOSLOVENSKÝCH EXULANTŮ V CHICAGU

NEDĚLE 11. ZÁŘÍ 1977

V LESNÍ RESERVACI

"NATIONAL GROVE"

ZAHRADA Č. 2

29. ULICE a DESPLAINES AVE., N. RIVERSIDE

Po celé odpoledne bude vyhrávati populární hudba JOSEFA ŠKACHA. Uslyšíte všechny ty Vaše známé, české a slovenské, národní i populární písně a tu Vaši nejmilejší si můžete dát zahrát a s nimi i zazpívat.

Již před polednem šťáb kuchařů a kuchařek bude připraven, aby obsloužil všechny návštěvníky tradičními dobrotami, které jsou vždy na "pikniku exulantů" tak vyhledávány. Jsou to pravé české jaternice, moravské klobásy, párky a debrecínky, pověstné bramboráky, dále domácí švestkové koláče a různé pečivo všeho druhu ke kávě. Také dobře chlazené domácí i importované pivo nebude chybět.

Výlet exulantů je opravdu velkou společenskou událostí, na které nesmíte chybět. Těšíme se na Vaši návštěvu.

Výbor

Sdružení čs. exulantů v Chicagu

DR. KAREL HUJER:

CIVILIZACE NA PŘELOMU VĚKŮ

Proměny, Vol. XIV, Leden 1977

(Dokončení z min. čísla)

Jestliže Komenský byl svědkem scén labyrintu v měřítku evropském, kdy český národ byl na tři století smazán z mapy mírem Vestfálským, jaké jsou dnes vyhlídky na národní budoucnost v diaspoře daleko větší než v 17. století? Obstojíme jako Izraelité, kteří po mnoha staletích silou své náboženské tradice si zachovali svou sounáležitost? Vytýká se jim jejich antikonformismus, který jim způsobil mnohé tragédie, ale také jejich záchranu. Naproti tomu se zármutkem sleduji mnoho případů rychlého odnárodňování současných exulantů. Jak vysoko tu vyvstávají národní buditelé naší doby osvícenské, kteří obětovali své hmotné zájmy pro zachování národní svébytnosti! Ano, když za habsburské monarchie se tísnili ve svých skromných chaloupkách, připomínali si naši národní snílkové, že bezpečnost českých zemí nebude zajištěna, dokud kůň donského kozáka se nenapije z Vltavy. Nad všechna tušení dostali jsme významné ponaučení. Nebyli to donští kozáci, přijeli v železných vozech od Volgy a sen slovanských bratří se zamlžil. Dnes se nejedná o záchranu českého jazyka, něco jiného stojí v cestě na tomto předělu věků. Již Havlíček varoval před hejslovaněním a v tomto století jsme byli svědky, že nacionalismus není požehnáním Evropy. Poměrně malý eurasijský poloostrov je dnes pod Damoklovým mečem sovětského imperialismu, s heslem "Proletáři všech zemí, spojte se". Tento daleko předstihuje nejdivočejší sny Petra Velikého a carského samoděržaví, neboť i ve 20. století je prostoupen tatarskými ambicemi zmechanizovaného Džingischána. Hlas dějin volá Evropu: "Buď se zfederalizuješ, nebo zahyneš!" Logika dějin vyzývá k probuzení evropanství, v němž je jediná spása.

Pramenem pravdy je Písmo sv. a vzorem lidského jednání zůstává prvotní křesťanství

S koncem století míru mnoho bylo psáno o různých osvobozovacích procesech, když v několika letních dnech 1914 vzplanula celá Evropa. T. G. Masaryk zahájil svoji akci odpoutání od zastaralé habsburské monarchie ve švýcarském Curychu, u příležitosti pětistého výročí mučednické smrti Husovy. Čechové v Praze v roce 1915 směli jen s veškerou tichostí odhalit Husův pomník na Staroměstském náměstí. Masaryk ve svém projevu ke krajanskému shromáždění dal směrnici osvobozeneckému hnutí, když zdůraznil, že Mistr Jan stál v poznané pravdě a bránil tuto pravdu až do smrti. Poukázal, že pramenem pravdy je mu Písmo svaté a vzorem prvotní křesťanství. Byl to odvážný ideál v proudu nelidského konfliktu rozbouřené Evropy. Tím vyšší mravní cíl, když si připomeneme, že ve stejný čas ve švýcarském exilu horečně a fanaticky působil zakládající patriarcha totalitního státu 20. století a jak Malcolm Muggeridge praví, "arciterorista našeho věku", Vladimír Iljič Lenin. Ve Švýcarsku žil Lenin již od konce 1914 a dva měsíce po curyšské oslavě Husově se účastnil mezinárodní socialistické konference v Zimmerwaldu u Bernu. Již tehdy Lenin prozrazoval, že podle jeho dialektiky, pravda i lež jsou ve stejném pytli, ve kvalitě zcela pragmatické a expedientně se použijí tam, kde přinášejí užitek. Polsky se tomu říká "Nie honorovo ale zdrovo". Oproti Leninově politice násilí a nepravdy, Masaryk ukázal, jaký musí být směr naší národní akce v duchu odkazu Husova. I když dnes je národ zase křižován a Masaryk se nedočkal konce své republiky, naše víra v duchovní hodnoty právě v tomto kritickém stavu šílícího násilí, jež probíhá celým světem, musí zůstat neotřesena.

Lze předpokládat, že Masarykovu bystrému postřehu neuniklo Leninovo působení ve Švýcarsku. Je určitou ironií dějin, že Masarykův proslov v roce 1915 se konal v místě, jež se dnes nazývá "Plattengarten"; sociální demokrat Fritz Platten nejenže byl jedním ze dvou švýcarských delegátů 5. září 1915 na konferenci v Zimmerwaldu, byl také jedním z hlavních pověřenců, který jako švýcarský občan připravil a zorganizoval v roce 1917 Leninův historický odjezd ze švýcarského exilu v zaplombovaném železničním vagónu, přes císařské Německo do Ruska, k revoluční akci. Počátky Leninovy ve Švýcarsku byly strastiplné. Mimo Rusko měl sotva dvacet stoupenců. V Curychu, v chudém bytě o jedné místnosti u obuvníka Kammarera, spolu s Krupskou dřel bídu, jakou nikdy nepoznal ve svém rodném Rusku. Proto Švýcarsko nenáviděl a nazýval je sterilní zemí vysazenou z proudu dějin. V zapřísáhlém boji proti carovi nikdy neustal. Proto sociálně-demokratický poslanec v rakouském parlamentě Viktor Adler po intervenci u ministra vnitra ve Vídni, mohl Leninovi zajistit vysvobození z rakouského žaláře v Haliči a tak připravit jeho odjezd do Švýcarska koncem roku 1914. Ve spojení s těmito historickými příběhy si připomínám několik svých návštěv v Leninově pompézním mauzoleu na Rudém náměstí. Zvláště tu první v roce 1933, již jsem končil tehdejší cestu kolem světa Sibiří. Tehdy tam ještě nebyly zmechanizované stráže se "žulovými obličeji", v černých uniformách a bílých rukavicích(jako nacističtí SS-mani), kteří jsou tam dnes a jako na signál vypnou mechanismus husího pochodu ve stopách dědictví starého prušáctví. V pyramidálním mauzoleu z červeného porfýru, prázdná lebka ve skleněné kleci, vybalzámované vakuum k věčnému trvání. Chvilku tam byl se Stalinem, pak zůstal sám v osamocené slávě. Diktatura proletariátu. Není to splnění materialistické koncepce dějin, jež měla nahradit světce v protější katedrále Vasila Blaženého? Nad Leninovým mauzoleem, vysoko na věži, za feudální zdí Kremlu, se třepotá rudá vlajka. Vidím ji za nočního osvětlení, jako tratoliště krve, vlající směrem západním, k evropskému Ninive. Byzantstká katedrála Vasilova, za mé prvé návštěvy, měla nad vchodem provokativní nápis: "Tovaryši, poryvajtě s religiei, vstupajtě v rjady bezbožnikov!" Dnes je ateistickým muzeem Sovětské akademie věd a Foucaultovo kyvadlo v Marxově-Engelsově galerii se tu pod klenbou bývalé svatyně kymácí, aby davům udivených proletářů svou čarodějnou vědou popřelo jakýkoliv nárok na nadpřirozené, boží vedení cest našeho života.

Příčiny vzrůstu a úpadku kultury

Nikdy nezapomenu na jeden parný srpnový den v roce 1956, kdy na cestě Apijské za Římem, jsem se ocitnul u vchodu do katakomb sv. Kalista. V mystériu chladných kobek prvních křesťanů, se mi zvláštním povědomím objasnilo panoramickém obraze dějin, co je příčinou vzrůstu a úpadku kultury. Filosof Alexandr Miklejohn to naznačil, když poukázal, že nic v lidských dějinách není zkázonosnější pro civilizaci a lidský soulad, než rozpadávající se náboženství. Jsme nyní zrovna chyceni v této katastrofě. Právě tento rozklad přivádí kritický stav civilizace. Naše situace je beznadějnější tím, že před dvěma tisíciletími, při sklonu vyspělého antického světa, soustředěného kolem alexandrijské školy, křesťanství vstoupilo na scénu dějin jako nová, kladná síla do soumraku říše římské, zatímco dnes křesťanství na sebe přivádí soud dějin. Vadnoucí náboženství se projevuje v mnoha aspektech. Nekonečná cena i toho nejposlednějšího jednotlivce se ztrácí v sociálním systému buď tyranizující většiny nebo diktátorské menšiny. A přece odvěká pravda dokazuje, že jediný člověk v Bohu žijící představuje většinu. Oba systémy, komunismus i kapitalismus, tyranizují tím, že utváří celý život člověka a žádný z nich to nedělá dobře. Oba vytvářejí ovzduší, v němž mravní, duchovní život odumírá v dusném materialismu. Komunismus spěje k bezduchému člověku. Jeho útok na lidskou individualitu je zdrcující, totální, poněvadž to dělá vědecky. V anonymitě člověk se stává vytřepaným tvorem na pracovním tržišti, kde lidské maso je laciné. Je pouhým číslem na statistickém registru, bezmocným stínem na časových hodinách. Zatímco v komunist. kolektivu člověk zápasí o každý kousek svobody, v kapitalistickém světě iluze svobody opájí člověka do mentální narkózy, v níž se zříká své volnosti za cenu mechanické blaženosti, již komunismus pouze slibuje. Oba systémy oslavují technologii a elektronický počítač jako nové pohanské božstvo, které uchvátilo produkční metody ve stále vzrůstajícím gigantickém měřítku, v němž účast lidského tvora se stále ztenčuje a vypařuje. Člověk ve své tvořivosti bude sice potřebný, ale jako úzký specialista, "učený analfabet", bezvýznamný, byť třeba dobře placený, a to jen do té chvíle, než bude odhozen na smetiště lacinější soutěžní mechanizace. Tento proces, oslavovaný novou pověrou pokroku, se vynořil jako zvýšený příznak atomového věku, se všemi fázemi apokalyptických zvratů.

Nebesa a země nepřestávají zjevovat slávu Boží a moderní člověk se musí opět přesvědčit, že mu nezbývá než před Bohem-Tvůrcem pokorně kleknout

Jestliže přicházíme k poznání, že věda i technologie selhaly, je tomu tak v důsledku přeorganizované, kompjůterizované dnešní společnosti. Přímo ve vědeckých laboratořích se množí mravní problémy, jež veškerá učenost je neschopna vyřešit. Člověk spíše přistane na Měsíci, než aby sousedé dvou městských bloků žili v porozumění. Věž babylonská nutně zůstane nedokončena. Je tragickou ironií, že to bylo přímo v teologickém semináři university Emory, kde mlhou sofistikace jeden akademik prohlásil, že "bůh je mrtev". Na místo modlitby a pokání zvedají se k nebesům atomová mračna dýmu. Dávno zapadla zbožnost žalmistova rozjímání o nebesích, jež zjevují slávu Boží.

A přece v nové fyzice druhé vědecké revoluce vystupují taková poznání povahy nefyzické jako je neutrino, které nemá ani váhu ani elektrický náboj a proto nehmotná částečka může prolétnout celou naší zeměkouli snadněji než kometa sluneční soustavou. Ano, vedle našeho smysly vnímatelného fyzického světa existuje nepoměrně vyšší, nepředstavitelný vesmír, který bude vždy před člověkem skrývat tajemství své nadpřirozené podstaty. Na přechodu věků, za dlouhá staletí, člověk, obrozený k vyšším ideálům se bude dívat na náš věk v neuvěřitelném údivu, jak hluboce se mohl dnešní člověk svými globálními válkami a násilím oddálit od zájmů skutečně všelidských. Nová kultura nebude stavěna z uhlí a oleje, ani z ocele a plastiky, nebude vytvořena v elektronickém počítadle. Bude uhnětena cestou zkoušek a utrpení v srdcích jednotlivců, kteří budou zanícení láskou a duchem Kristovým, soucitem a opravdovosti duchovních světců. Člověk naší a nastávající doby, kterému se zhroutilo všechno, co zbudoval bez Boha v temnosti materialismu, bude pozvolna zjevovat bezměrný, nadčasový vesmír duchovní věčnosti, asi jak to naznačil zbožný průkopník elektrického věku Michal Faraday ve slovech. "Fyzikální zákony jsou jen slabými světélky druhořadých příčin, jimž Velký Tvůrce konečnými příčinami koná všechny zázraky života a řídí náš svět". Lidstvo musí nevyhnutelně projít spontánním duchovním přerodem, který nahradí mechanický světový názor obrazem duchovním a tak zajistí jednotlivcově osobnosti, jako nejvyššímu projevu života, tu vedoucí přednost, kterou dnes dává strojům a kompjůterům. Ovšem tento řád obrody je stejně tak těžko si představit, jako byl nepředstavitelný přechod komplexu moci cézarského Říma k učení ukřižovaného Mistra Galilejského. A přece jen tato změna zajišťuje cestu do nového věku.

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

PAUL'S BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

PRONAJMU —
4-pokojový byt v dobrém klidném sousedství (32. a Harding, Chicago) nejraději starším manželům. Volejte anglicky: LA 3-8942 a ptejte se na Mary Kuhar.

MICHAL STREJDA:

CHTĚL JSEM VIDĚT KRAJ SVĚTA, KUDY CHODIL TEN Z NAZARETA

Z cestopisu našich mladých krajanů-exulantů, kteří po sovětské okupaci Československa v srpnu 1968 vylétli z klece do světa.

(Pokračování z min. čísla)

Další zastávka byla v městečku Sichem. Zde jsme se podívali k Jakubově studni, kde Ježíš řekl samařské ženě: "Každý, kdo se napije této vody, bude zase žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit na věky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody vyvěrající k věčnému životu" (Jan 4). A pak to její veliké překvapení, když jí Kristus řekl, že muž, s nímž žije není jejím manželem. Po prvé pak také Ježíš hlásil Boží království Samaritánům a ne Židům, a Písmo říká, že v Něm rozpoznali i svého Spasitele — pro všechny skutky dobra a lásky, které u nich vykonal.

Po chvíli jízdy jsme trochu odbočili z hlavní silnice a delší dobu jsme se proplétali po "okreskách". Tady bylo opravdu vidět, co se musí všechno dělat, aby to sebenepatrnější políčko dalo vůbec nějakou úrodu při nedostatku vody a dostatku kamení. Zde nám vedoucí výpravy vtipně připomněl podobenství o rozsévači, ve kterém se praví, že při rozsévání některá zrna padla na kraj cesty, jiná na skalnatou půdu, některá do trní a pouze některá do dobré půdy (Lk 8, 4-8). Z toho by mohl zemědělský odborník usoudit, že rozsévač byl hlupák, ale náš pohled z autobusu nás přesvědčil, že sít se zde asi jiným způsobem nedá.

... a přes Emauzy

Ale to jsme již dojeli do Emauz, kde jsme navštívili kostel, který byl postaven na památku zjevení vzkříšeného Ježíše dvěma učedníkům. A opravdu vedle kostela, trochu hlouběji, byla odkryta stará římská silnice a zbytky základů domů, které stály okolo ní. Zde někde si učedníci řekli: "Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval nám smysl Písma?" (Lk 24, 13-35).

Z Emauz je to už jenom kousek cesty do Jerusaléma, kam jsme přijeli chvíli po poledni. Příjezd byl vcelku dost zmatený, moc toho vidět nebylo, pouze že jedeme okolo vysoké zdi, která odděluje starý historický Jerusalém od nového. U jedné brány jsme zastavili, popadli zavazadla a hned za bránou byl náš další hotel jménem "Gloria". Rozdělily se pokoje a potom oběd a trochu odpočinutí a přípravy na naši první akci — návštěvu Božího hrobu.

Na Golgotě — tam co Kristus za nás všechny umíral

Všichni jsme se, pokud možno, oblékli do lepšího a jako skupina jsme si udělali menší pout' na toto svaté místo. Museli jsme proniknout arabským bazarem, který se rozprostírá vlastně na celém území starého města. Všude zmatek, hluk a smlouvání cen, jako v Nazaretě, ale v podstatně větší formě. Za zpěvu české písně jsme tímto zmatkem prošli (za nezájmu, údivu či pohrdání se strany Arabů a turistů) a náhle jsme se ocitli před dosti se-

Jedna z typických úzkých ulic starého Jeruzaléma, kudy vedla i Kristova cesta s křížem na Golgotu.

šlou stavbou, což byla Basilika sv. Hrobu. Toto tedy byl cíl náš, jakož i před námi všech pořádaných poutí a výprav do Svaté země. Uvnitř, pod jednou klenbou, se skrývají všechna ta známá místa — Boží hrob, Kalvárie i místo, kde byl nalezen sv. Kříž. Napřed jsme několikrát obešli Boží hrob, nebot' se tam konala jedna z pobožností, kterých je tu mnoho, neb to jsou místa pro každého křest'ana skutečně posvátná. Zjistili jsme, že Boží hrob je ještě ukryt malou kapličkou, která stojí uprostřed kostela. V ní je opravdu málo místa — pouze malá předsíňka pro pár lidí a vlastní sv. Hrob, kam se vchází nízkým vchodem a kde je místo s bídou na otočení. Ono se dříve z úcty toto místo (hrob ve skále) stále otesávalo, až ze skály zbyl pouze kvádr a uvnitř Boží hrob. A ani toto neodolalo pohanským nájezdům a kdysi byl zlikvidován nějakým šejkem i tento kvádr, takže dnes zůstal zachován pouze spodek skály, který je přikryt mramorovou deskou.

Zde tedy byla ukřižována Boží láska v osobě Ježíše z Nazareta — tesaře, učitele hledání smyslu života, Osvoboditele a Spasitele lidstva všech ras, národů a dob. Zde na místě Božího hrobu, by si měl člověk uvědomit mnoho věcí, což se pod záplavou dojmů zrovna moc dobře nedaří. Člověk si ani snad neuvědomí, jak je to zvláštní a čím se tento hrob liší od všech ostatních hrobů. Ano, opravdu je tento hrob prázdný, nebot' Kristus skutečně vstal z mrtvých, což je pro nás veliká naděje. A zajímavé je též to, že na různých místech Svaté země jsou ukazována známá místa z Písma způsobem poněkud rozdílným — např.: zde bylo to a to, kdežto příslušníci jiného vyznání tvrdí, že to bylo o kousek dál či až za rohem. To ale není vůbec podstatné. Hlavní je, že toto je opravdu země, po které kráčel Spasitel a v této vesnici či městě se událo to a to. A právě zde u Božího hrobu je jasně vidět, že nikdo netvrdí, že to je jinde, nebot' toto místo opravdu je důležité. A aby měli všichni pocit vlastnictví a sounáležitosti s tímto svatým místem, rozdělili si tento jeden chrám jaksi po lidsku, takže střední lod' mají Řekové, vlevo jsou Arménci, vpravo my katolíci, vzadu za sv. Hrobem se krčí Koptové — je zde vlastně pod jednou střechou malé spojení národů s jejich zvyky, obleky, výzdobou a bohoslužbami.

Po pokleknutí u Božího hrobu jdeme ke straně chrámu, kde po pár schodech vycházíme na Kalvárii — opravdu jenom pár desítek metrů vzdálenou od sv. Hrobu. Zde, ve výši asi prvního patra, je vrch samotné skály, který je vidět pod oltářem s označeným místem, kde stál Kristův kříž. Hned vedle je kaplička, která zase označuje místo, kde byl Kristus na kříži přibíjen. Zde, na tomto temném a ponurém místě svítí mnoho svíček, a mnoho lidí zde sedí či klečí a modlí se či uvažuje i o svých každodenních kří-

Pro vzpomínání 40. výročí smrti T.G.M. zařazujeme do tohoto cestopisu mladých po Svaté zemi i málo známý dokumentární obrázek návštěvy presidenta Masaryka v Betlémě. A když jel jednou na Capri na dovolenou, na zastávce v Římě se šel nejprve poklonit k hrobu sv. Cyrila-věrozvěsta do starobylé baziliky sv. Klimenta.

žích. Nejsou tu jen turisti a zvědavci, ale i zarostlého mladíka tu vidíme, jak si čte evangelium; klečí zde řeholní sestry a také i vojáci v panamských uniformách, kteří slouží pod vlajkou OSN. Opravdu, v těchto prostorách by se dal ztrávit celý týden četbou a rozjímáním, což bohužel pro nás nešlo uskutečnit, neb program byl přímo našlapán, aby se zvládlo co nejvíce — takže snad až někdy jindy ...

... na Sion do chrámu Hospodinova

Ve čtvrtek dopoledne jsme vyrazili opět do hemžícího bazaru a prodrali jsme se k dominantě celého Jerusaléma a to k plošině bývalého jerusalémského velechrámu, na kterém se třpytí zlatá kopule tzv. mešity Omarovy. Ze starého židovského velechrámu nezbylo skoro nic, kromě západní zdi, známé pod jménem Zed' nářků. U té se to opravdu hemží pravověrnými Židy a zda pouze zpívají či naříkají, se opravdu nedá rozeznat. Sympatičtí vojáci nám prohlédli tašky (minule tam nějaký terorista přinesl samopal a vyprázdnil zásobník do toho mraveniště lidí, vyfasovali jsme papírové čepičky na hlavu a už jsme se mohli přiblížit až ke zdi — do toho rumraje. Až tady jsme pochopili, proč se používá rčení, že to někde vypadalo jako v židovské škole. Je to opravdu nepředstavitelné — chtělo by to magnetofon. Všichni jsou tam oblečení ve svých kaftanech, speciální čepičky na hlavě, ruce omotány řemínky a pohupují se při svých modlitbách či nářcích bud' okolo stolků, nebo těsně u kvádrů, do nichž úpí a kam zastrkávají lístečky s přáními, kterými jsou spáry mezi balvany přeplněny. Čepičky jsme vrátili a vyšli jsme o něco výše, na úroveň chrámové plošiny. U brány opět kontrola a potom jsme vešli na obrovskou plošinu, pro každého pravověrného Žida místo absolutně nepřístupné. Vpravo stojí podlouhlá mešita jménem El Aqsa, venku zout boty a už chodíme uvnitř po kobercích a obdivujeme krásnou vnitřní výzdobu, potom opět hupnout do bot (svých) a už se hrneme do stavby v centru této velké plošiny — do mešity Qubbot os-Sahra, řečené též Omarova či Skalní (the Dome of the Rock). Opět zout boty a to už se pomalu učíme známý systém: co je židovské, něco na hlavu; co je arabské, zout boty. Že se to dá poplést je vcelku jasné, zvlášť když někdo prohlásí, že jsme u Arabů a on při tom opak je pravdou. Na vlastní oči jsme se přesvědčili, že mešita je mešitou pouze tehdy, má-li výklenek uvnitř, který směřuje na Mekku. Potom jsme se ještě porozhlédli po celé chrámové plošině, která je opravdu veliká a dává tušit, že velechrám bylo opravdu veliké dílo. Každopádně je ovšem smutné, že na místě, kde se tyčil tento chrám a kde vlastně zvláštním způsobem přebýval sám Bůh, není dnes nic, co by připomínalo tato svatá místa — pouze ty mešity, které ukazují převahu a vládu půlměsíce na těchto svatých místech. Avšak něco tam přece je. Ten černý Abrahamův kámen, posvátný Židům i Arabům, protože Abraham byl jejich společným otcem.

Sedmi branami ke kostelu sv. Petra "za zpěvu kohouta"

Z chrámové plošiny jsme se opět prodrali bazarem zpět do blízkosti Božího hrobu, kde stojí též protestantský kostel (asi nejnovější stavba v tomto starém městě) a jehož věž slouží též jako rozhledna. Seshora je fantastický pohled na město — či spíše na množství kulatých střech, které více připomínají eskymácká obydlí, ale přesto si myslím, že je odtamtud nejlepší výhled doslova na vše, nebot' je člověk nad tím zmatkem dole vyvýšen a při tom je uprostřed celého Jerusaléma.

(Pokračování příště)

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Dne 27. května ráno po Nanebevstoupení Páně sloužil Don Bosko v chrámě Panny Marie Pomocnice mši svatou na úmysl přítomné rodiny Colleovy. Právě při pozdvihování spatřil opět mladého Ludvíka před sebou, zářícího jasem a radostí. Když se na konci mše svaté modlil poslední modlitby, klečel Ludvík vedle něho, v sakristii pak stál zase před ním, a to uprostřed hochů, kteří v salesiánském ústavě zemřeli v pověsti svatých.

Dne 3. července téhož roku psal Don Bosko paní hraběnce Colleové: O svátku sv. Aloisa, dne 21. června, viděl jsem při mši svaté po pozdvihování vašeho syna tak, jak jsem ho znal na světě, ale jeho červená tvář oslňovala světlem víc než slunce.

30. srpna psal Don Bosko opět paní Colleové: Dne 25. srpna, o svátku sv. Ludvíka, krále, měl jsem po pozdvihování radost spatřit vašeho syna, a to v záři ještě oslnivější než posud. Byl v zahradě ve společnosti jiných mladíků a všichni pěli hymnus paniců s nevylíčitelným přízvukem a nápěvem.

Stokrát jindy, a to u oltáře, u stolu, v pokojíku, a kdovíkde ještě ukázal se nezapomenutelný mladý přítel Donu Boskovi. Vidění trvalo vždy jen asi vteřinu a Don Bosko pravil: "Nemohlo ani déle trvat, byl bych upadl do mdlob, nebyl jsem s to, abych snesl déle takový jas."

Roku 1882 o třetí neděli po velikonocích ukázal se Ludvík Colle Donu Boskovi v sakristii kostela Božského Srdce v Římě, čerpaje vodu z bezedné studny, což naznačovalo zřetelně nespočetné milosti, plynoucí z pobožné úcty k Božskému Srdci.

V roce 1883 ukázal se Ludvík Donu Boskovi při mši svaté, sloužené v Hyerách, a oznámil mu americký kraj, kde očekávají salesiánské misionáře. Tehdy mu také řekl: "Ved'te děti k častému svatému přijímání a také k časnému. U věku 4 až 5 let ukazujte jim sv. Hostii a učte je Velebné svátosti se klanět, abyste je připravili na první svaté přijímání.

V dubnu 1883 sloužil Don Bosko mši svatou v chrámě Panny Marie Vítězné. Při rozdávání sv. přijímání spatřil před sebou Ludvíka. Zachvěl se a přestal podávat. Asistující kaplan, domnívaje se, že Don Bosko je příliš unaven, přechytl mu ciborium a podával dále.

Dne 14. května 1884 čekal Don Bosko čtyři hodiny na vlak ve stanici Orte. Tehdy se dlouho bavil se zemřelým přítelem, jenž mu tethdy slíbil i značné zlepšení zdravotního stavu. Hned druhého dne slíbené zlepšení se dostavilo.

Naposledy ukázal se Ludvík Donu Boskovi v noci 10. května 1885. Co tehdy mu Ludvík řekl, nesvěřil Don Bosko nikomu.

* * *

Kde Panna Maria pohne nohou, zdvihá satan hlavu. Don Bosko pracoval ve službách Panny Marie, zlý duch se snažil jeho dílo překazit, anebo se na něm aspoň vymstít. Od konce roku 1862 dopustila Boží Prozřetelnost, že Don Bosko byl vystaven děsným útokům d'ábelským, zvláště v noci. Cagliero, Bonetti a Ruffino, důvěrníci Boskovi, tázali se kteréhosi únorového rána, co mu je, že je tak přepadlý. A Don Bosko se jim svěřil o utrpeních, jaká zlý duch mu připravuje. Vše další, co zde bude líčeno, je odposloucháno od samého Dona Boska.

Vyl Donu Boskovi do uší, poté rozpoutal v pokoji takový vichr, že smetl všechny papíry se stolu, jindy štípal dříví, neustávaje, vykouzloval plameny z vyhaslých kamen, strhával s Dona Boska pokrývky, třepal mu ložem. Bosko zažehnával zlého ducha znamením svatého kříže, na chvíli se vše ztišilo, po chvíli byl zase rámus. Satan vydával ze sebe příšerné zvuky, že Boskovi krev stydla a srdce se takřka zastavovalo, mlátil do podlahy tak hrozně, jako by přejížděla plným tryskem baterie dělostřelecká, třepal Donem Boskem za ramena, sedl si mu na prsa, přejížděl mu jakýmsi ledovým chumáčkem po čele, po nose, po bradě, pozdvihl lože do výše a udeřil jím o zem, tančil s nočním stolkem po světnici valčík, pozotvíral mu najednou dveře a okna. Zjevoval se mu v podobách různých dravých zvířat, medvědů, tygrů, vlků, hadů, jindy v podobě nepopsatelných netvorů, řítě se na Boska vztekle.

Cagliero, Savio, Ruffino, Bonetti přispěchali Donu Boskovi na pomoc, bděli chvíli u jeho dveří, ale strachem všichni utekli.

Don Bosko býval některé dny tímto bojem, který jej připravil o každou noc, velmi vyčerpán. Jednou se utekl ke svému příteli, biskupu ivrejskému. První noc byla klidná, Don Bosko se radoval, že démon nenašel jeho stopy. Zato noc druhá byla hrozná. Z opatrnosti besedoval Don Bosko s biskupem velmi dlouho, probírali různé otázky až do jedné s půlnoci, ale sotva Don Bosko čtvrt hodinky usnul, byl probuzen děsným hřmotem a viděl, jak nějaká příšerná obluda se vrhá na ložní pelest u jeho nohou, řve vztekle a chystá se na něho skočit. Don Bosko vykřikl tak pronikavě, že se v biskupství všichni probudili a běželi se tázat, co se děje. Don Bosko se vymluvil lidově, že nějaká můra mu asi sedla na prsa a vyloudila jeho výkřik. Teprve ráno při snídani vyložil biskupovi své trápení. K večeru se vracel do Turina, přesvědčen, že splete nepříteli stopu.

Právě toho roku skládalo prvních dvaadvacet salesiánů sliby. Zlý duch předvídal, co znamená rodící se kongregace, jak uškodí její působnost jeho království. U útulny sv. Aloisa v Turině zakládal tehdy Don Bosko katolickou školu proti zřízené už protestantské, v které tolik katolických dětí bylo v nebezpečí zvlažnění ve víře, ano i úplného odkatoličtění. Zlý duch měl příčinu mstít se Donu Boskovi.

Když se Don Bosko vrátil z Ivreje, tázal se kterýsi z jeho řeholníků, proč nezahnal zlého ducha, jak jim slíbil?

"Zaženu-li ho od sebe, bude útočit na vás."

"Tedy tu noc, když jste měl v Ivreji pokoj, tropil své rejdy v Turině?"

"Ovšem," odvětil Don Bosko, "tuto noc způsobil velké spousty zde v oratoři."

"A proč se ho nezeptáte, co chce?"

"Kdo vám říkal, že jsem se ho netázal?"

"A co vám odpověděl?"

Don Bosko otázky nezodpověděl, řekl jen prostě: "Modlete se!" A mladí lidé se modlili, pilně se modlili.

Boj se zlým duchem týral Dona Boska po nepravidelných přestávkách dva roky. Po roce 1864 měl Don Bosko už pokoj.

Když jednou večer vyprávěl Don Bosko svým důvěrníkům o hrozných nocích a řekl, že už při vzpomínce mu naskakuje husí kůže, prohodil jeden z nich: "Já bych se nic nebál."

"Mlč!" přerušil jej Don Bosko, "mlč, nevíš, kam až z dopuštění Božího sahá moc satanova."

"Kdybych ho viděl, popadl bych ho za hrdlo a viděl by."

"Nemluv tak, synku, umřel bys strachy při prvním jeho doteku."

"Tak bych ho přežehnal."

"Na minutu by to pomohlo."

"A tak co děláte, když ho zaháníte?"

"Nyní už vím, čím se zahání. Od té doby mám pokoj."

"Svěcenou vodou?"

"Některé chvíle nedostačí ani svěcená voda."

"Řekněte nám, čím se zahání zlý duch," prosili všichni.

"Znám prostředek, používám ho, byl účinný, a jak účinný!"

Don Bosko se zamlčel, a tajemství svého neřekl. Hoši nebyli pro tajemství ještě dost zralí. Prostředkem tím byla jistě nějaká heroická ctnost, kterou se Don Bosko zavázal konat, ale ze skromnosti se svým věrným o ctnosti své nezmiňoval.

NA VRCHOLU ČINNOSTI A SLÁVY

Ve svém zápisníku z roku 1880 poznamenal Don Bosko postup svého díla takto: "Pozorné oko si snadno všimne zvláštního charakteru každého desítiletí, uplynulého od založení salesiánského díla. První desítiletí od 1841 do 1851 bylo dobou stěhující se útulny, v druhém desítiletí od 1851 do 1861 se Dílo zabezpečilo, v třetím desítiletí od 1861 do 1871 se rozšířilo mimo Turin, a v desítiletí čtvrtém počalo se Dílo šířit po všem světě." — A opravdu bylo v roce 1871 v Itálii již patnáct salesiánských ústavů, brzo potom vznikly ústavy ve Francii, ve Španělsku a v Jižní Americe. Požehnání Boží spočívalo očividně na podnicích Boskových.

Aby získal nové pomocníky, založil Don Bosko poslední svůj podnik. Dílo Panny Marie Pomocnice pro pozdní kněžská povolání. V prvním oddělení se připravovali na kněžství jinochové a mužové, kteří měli předběžná studia již odbytá, v oddělení druhém jinochové, učni, kteří zatoužili po studiích a s nimiž bylo začíti studia od začátku. Soukromě začal Don Bosko s tím Dílem již roku 1872. V roce 1877 otevřel pro Dílo ústav v Sampierdarena u Janova. Toho roku si vyprosil od sv. Otce Pia IX. i zvláštní požehnání pro řečené Dílo. Protože do Janova bylo přece daleko a Don Bosko chtěl sám bdíti nad Dílem, přestěhoval nový ústav roku 1883 do Mathi u Turina. V ústavě bylo tehdy již 60 chovanců. Rok potom umístil ústav pro pozdní kněžská povolání v prostranné koleji u nového kostela sv. Jana Evangelisty v Turině. Chovanců bylo toho roku již 140. Dílem pro pozdní kněžská povolání vychoval Don Bosko sta a sta kněží světských i řeholníků salesiánských.

Viděli jsme, že Don Bosko po veškerý svůj život pilně pracoval, a to nejen v Turině, nýbrž všude, kam ho na práci volali. V Piemontě nebylo snad farnosti městské nebo venkovské, kde by nebyl Bosko kázal nebo přednášel. Také jiná města italská ho nejednou hostila, Janov, Spezia, Brescia, Bergamo, Padova, Benátky, Cremona, Bologna, Rimini Faenza, Forli, Arezzo, Pisa, Livorno a jiné a jiné. Čím byl starší, s tím větší úctou a nadšením byl vítán všude, zvláště v Římě.

Koncem února roku 1867 stavil se cestou z Říma ve Fermu. Tamější biskup kardinál De Angelis přivítal Dona Boska velmi radostně. Uvedl jej do semináře, tam sloužil Don Bosko mši svatou a podával seminaristům sv. přijímání. Po mši svaté uvítal jej patnáctiletý seminarista Dominik Svampa vzletnou básní a dostal od Dona Boska medailku. Seminarista se stal později arcibiskupem boloňským a zahajoval roku 1895 první kongres salesiánský vzpomínkou, že Dona Boska ve Fermu jako hoch vítal, byl na jeho mši svaté, z jeho rukou přijal Velebnou Svátost a dostal medailku, kterou od té doby na krku nosil.

(Pokračování příště)

"Lidová vláda" Sovětů je jen tvrdším absolutismem ruských carů, přebarveným na rudo

Když letos na jaře proběhla zpráva, že soudruha **Nikolaje Podgorného** "vykopli" z politbyra ÚV KSSS, informaci přinesla tisková kancelář TASS, suše a nekomentovaně. V Sovětském svazu nebývá zvykem rozepisovat se o oficiálních důvodech, proč kdo je v nemilosti tím méně o důvodech skutečných. Vzpomeňme si, že když v říjnu 1964 ÚV KSSS "zprostil soudruha Nikitu Sergejeviče funkce generálního tajemníka", odbylo se to lakonickou poznámkou, že k tomu vedly "zdravotní důvody". V případě Podgorného TASS nepoužil ani tohoto běžného politického klišé.

Moc toho nevíme ani dosud, a jsme odkázáni na počet pravděpodobnosti a na dohady. Nejspíše je Podgorného pád (jiného slova než "pád" nelze užít) výslednicí složitého zákulisního a velmi úporného boje o moc v kremelském vedení. Boje, v němž se sice soupeři formálně oslovují "drahými soudruhy", ale ve skutečnosti se stále měří a vyčkávají na chybný krok rivala. U Podgorného tímto "faux pas" byla možná jeho nedávná cesta po černé Africe, při níž se dopustil "závažných politických chyb", kdož ví. Slíbil snad černošským osvobozeneckým hnutím ozbrojenou pomoc, která se —několik týdnů před bělehradskou konferencí — příliš do kremelské kuchyně nehodila?

Jak se očekávalo, zaplnil mezeru předsednictva presidia sám velký Leonid, který se tím stal ještě větším. Ostatně v režimu, na jehož řízení nemají prostí občané žádný vliv, je kumulace funkcí velmi běžnou. Došlo k ní v posledních letech už v Bulharsku, v Rumunsku, v Mongolsku, na Kubě, v NDR; československý Gustav Husák rovněž soustředil ve svých rukou vrcholnou státní i stranickou moc. Proč tedy by se v Kremlu z pověstné trojky nemohla stát dočasná "dvojka" a po nějaké době, až třeba pošlou k čertu Kosygyna, opět diktatura jednoho muže po vzoru Stalinově a Chruščovově?

Stanislav M. Kříž

* * *

Podle informací, které pronikly z vysokých stranických kruhů v Bělehradě, **chystá se v Jugoslávii všeobecná amnestie,** která by prý ještě letos umožnila údajným 502 politickým vězňům opustit žaláře a mnohým dalším politickým delinkventům by zmírnila tresty. Zmíněné kruhy však zdůrazňují, že připravovaná amnestie není výsledkem tlaku zahraničí ani různých kampaní za lidská práva, nýbrž interní záležitostí jugoslávské vlády. Amnestie bude pravděpodobně vyhlášena v den jugoslávského národního svátku 29. listopadu.

Vladimír Richter:

T. G. MASARYK, apoštol humanity a osvoboditel svého národa, opustil nás před 40. lety

Revolverový výstřel srbského studenta Gavrilo Principa v den svátku ssv. Petra a Pavla r. 1914 v Sarajevu na následníka císařského trůnu Ferdinanda d'Este, byl signálem k první ráně habsburgských děl na Bělehrad. Byl také signálem cesty k svobodě a pravdě! Všude na světě, kde se tak těžko životem probíjel český a slovenský člověk, se spontánně zvedla revoluce.

A tu se na scéně osvobozovací akce našeho národa — jakoby Božím řízením — objevuje universitní profesor dr. Tomáš G. Masaryk. Nebál se začít probouzet svědomí světa, získávat osvobozovacímu hnutí vlivné přátele a volat syny svého národa do legií k boji pro vlast, ač už nebyl žádným mladíkem. Jaká to statečnost ducha i srdce a jak ohromná to byla mravní síla, která se přelévala z jeho srdce a duše do jejich. Vtiskla jim nakonec do rukou zbraň, aby se mohli odhodlaně vrátit do vražedné bitevní vřavy, z níž nedávno unikli.

Desítky tisíců jich bylo na všech frontách. Stali se z nich legionáři a mnozí z nich tam nechali své životy. Byli to uvědomělí vlastenci, vychovaní ponejvíce v sokolských a orelských řadách. Doma ve vlasti zároveň — cílevědomě, ale obezřetně, aby nemohl být krvavě potlačen — rostl odboj domácí, jemuž existence legií dodávala odvahy a posily. — Jak řídly a mizely řady malověrných! Když se doma šířily od úst k ústům zprávy o vítězství české brigády u Zborova, o bojích na Marně ve Francii, na Dos Altě v Itálii a posléze o obraně legií proti bolševikům v Rusku na tisíce kilometrů dlouhé frontě od Kazaně až do Vladivostoku, rychle řídly řady malověrných a pochybovačných o možnosti osvobozovacího úspěchu.

* * *

Naše legionářské bratrstvo svým heroismem na všech frontách světové války a svou anabasí celou Sibiří vyvolávalo úctu a obdiv světa. V I. světové válce — vzdor bolševické agitaci, která má na svědomí sebevraždu plukovníka Švece — nebylo většího příkladu mravní jednoty a bratrské kázně. Ke konci války r. 1918 byl celý český i slovenský národ — i když v žaláři staré rakousko-uherské monarchie — prakticky již státem ve státě. Tehdy už nebylo moci, která by mohla zabránit našemu historickému 28. říjnu. S Čechy a Slováky povstali i Slované na území nynější Jugoslávie a Rumunů. Historický proces se starou rakousko-uherskou monarchií, pro lidskou zatvrzelost Franz Josefa, neschopnou pochopit včas znamení času k nutné politické přestavbě říše k federaci — byl dokonán. President USA W. Wilson mohl tak rozpoznat skutečnost, "že soud osudů našich přešel do rukou našich". A nežli uschl inkoust na Washingtonské deklaraci Tomáše Masaryka, byl její obsah doma rázem naplněn. Na světovou konferenci mírovou v Paříži jsme již šli jako samostatný stát! Své místo v ní jsme si nevyprosili, ale vybojovali. To byl převrat, a zároveň TE DEUM vzkříšení.

* * *

Syn zemědělského dělníka na císařských statcích v Čejči na Moravě se stal vítězem nad Habsburky. Nad tím, jenž v krvi zdolal revoluci r. 1848, zvítězila revoluce Tomáše Masaryka. Císař pán František Josef zahájil válku, ale syn jeho otroka uzavíral mír. Dva světy zde stály proti sobě. Jeden umíral v moři lidské krve a druhý žil v pokoji a lásce milionů. Apoštol míru, když poznal, že proti železu nelze bojovat leč železem — z apoštola míru se změnil na vojevůdce. A z vojevůdce se stal jeden z rozhodčích světové války, aby Společností národů byl založen světový mír. Tak se měl konečně splnit ideál Jiříka z Poděbrad, aby válek už nebylo a nejdražší statek lidstva — krev člověka — aby byl chráněn tribunály mezinárodní spravedlnosti.

* * *

V den 28. října 1918 nebylo v Praze a nikde na území ČSR prolito jediné kapky krve, nikdo se nedopustil jediného aktu násilí. Katolíci i nekatolíci se ve svorné vděčnosti a radosti skláněli před Božskou Prozřetelností, jež utlačovaným pomáhala.

* * *

Tomáš Masaryk, Osvoboditel, Sjednotitel, zůstane v našich dějinách ztělesněním svobody obou našich národů po 300 letech ponížení. Z otce Slováka a matky Češky, je nejvěrnějším a nejpravdivějším představitelem Čechoslováka, bratrské jednoty našeho rodu, naší krve i naší kultury. Zrozen na Moravském Slovácku, přišel na svět jako předurčený symbol svobody těchto dvou větví národa, které v minulosti byly jedním stromem, vyrostlým z týchž kořenů a z téhož kmene. Protože Masarykovo srdce tlouklo stejnou láskou k oběma našim národním větvím, chtěl svobodu zároveň pro Slováky i pro Čechy. A když se v cizině přesvědčil z vlastní zkušenosti o tom, že ta o naší svobodě "rozhodující cizina" o českém národě po třista letech jeho mlčení už ani nevěděla, a všichni Slováci byli touž "rozhodující" cizinou považováni jen za maďarské Thoty, bránil TGM své požadavky svobody pro oba bratrské národy seč jen mohl. Proto rozvážně razil v té "rozhodující" a nechápavé cizině pojem Československo pro nový státní útvar, aby měl více mezinárodní váhy a přesvědčivosti. Jako byla Belgie už od r. 1830 společným státem pro latinské Vallony a germánské Flámy, razil Masaryk se Štefánikem pojem společného státu Československého pro dva nejbližší národy slovanské, o nichž Francie, Anglie ani Amerika nevěděly téměř nic. A pro menšiny jinonárodní myslil Masaryk — snad někdy po padesáti letech — na jakési druhé Švýcarsko v srdci Evropy...

Proto Masarykova láska již v exilu patřila Milanu Rastislavu Štefánikovi, synu chudobných slovenských vrchů kopaničářských, ale i slavnému orlu podtatranskému, v němž president viděl nejskvělejší květ nového Slovenska. Jedině tak se z dvou milionů Slováků ve spojení s Čechy stal rázem národ světový. Vzpomeňme, jak krásně to později řekl president Beneš, když otvíral největší slovenský tunel a když právem mohl volat v srdci Slovenska: " Niet hór vysokých, aby mohly oddelit Slovákov od Čechov a zabránit československej jednote!"

* * *

Nuže, 21. prosince 1918 vrací se prof. Tomáš G. Masaryk do Prahy jako první president Československé republiky, jímž byl zvolen revolučním Národním shromážděním na základě prozatímní ústavy.

Přichází do hlavního města obnoveného a rozšířeného svatováclavského státu. Je vítán jásajícím lidem a jede na Hrad českých králů, aby tam vládl z vůle a přání lidu, opřen o víru ve spravedlnost a s prosbou o požehnání Boží. Jeho svědomí a víra v demokracii mu káží vládnout s lidem a pro lid. A vládl vskutku křesťanskými zásadami. Má porozumění pro rušný kvas doby, projevující se občas v citech a myslích lidu, který se po dlouhé porobě stal náhle svobodným a samostatným. Přehlíží proto trpělivě s moudrou shovívavostí některé nedostatky lidového smyslu pro autoritu zákonů, státní moci a někdy i hlavy státu. Varuje před "politikou odplaty" za staletě křivdy a vybízí občany nového státu ke snášenlivosti národní, kulturní i sociální. Ví dobře o potížích, které vznikají z těžkých následků války, jak hospodářských, tak i sociálních a zejména mravních. V osobním styku s vedoucími politiky proto radí, napomíná a pomáhá vyrovnávat rozpory a protiklady. President Masaryk dobře ví, že y demokratickém pořádku, ve vzájemné kázni a bratrské spolupráci překonáme, vydržíme i přečkáme vše, ať cokoli se bude ještě hnát Evropou — jak jsme se o tom o 20 let později přesvědčili — a věříme, že národ přečká i dnešní vichřici hněvu, kterou zatím bezmocně snáší.

Truchlící Orelstvo na Václavském náměstí v Praze při pohřbu T. G. Masaryka 21. září 1937.

* * *

Když Masaryk volal: JEŽÍŠ, ne CÉSAR!, když učil, že smyslem všech dějin lidských je svoboda, humanita a mír, a když považoval za důvod i základ demokracie duchovnost člověka a nesmrtelnost lidské duše, odhalil národu nejen pramen svých "Ideálů humanitních", ale hlásil se tak veřejně — před celým světem — ke křesťanským tradicím národním, z nichž náš národ vznikl.

Nehrozilo však československé konsolidaci nějaké nebezpečné úskalí? I samého presidenta Masaryka zaměstnávala obava, vyrovná-li naše obnovená státnost dějinný spor o náboženství. Jak stroze stály proti sobě v Čechách i na katolické Moravě už před I. světovou válkou církevně-politický směr konservativní s materialistickým socialismem a s volnou myšlenkou, živenou bohužel — i zakladatelem a vůdcem selské strany českého venkova.

Co by z nás bývalo bylo v nové republice, kdyby její lid byl rozerván kulturním bojem? Liberalism, i když konal funkci jakéhosi středu, hlásal sice náboženskou lhostejnost, ale ve skutečnosti byl více protikatolický než neutrální. Snad právě tento směr se nejvíce "zasloužil" o ustavení nové církve. Jak by mohla zásada lhostejnosti řešit, aneb jen rovnat spory o náboženství, o nejhlubší duševní zanícení, jehož je lidstvo schopno?

* * *

V prvních letech samostatnosti se také skutečně už-už řadily proti sobě historické síly a ve dvacátých letech byly velmi vážné obavy, že dojde i k fyzické, bratrovražedné srážce obou ideových směrů, jak jsme to viděli na mnohých místech na Moravě a v Čechách, na venkově i v městech. Asi tak, jak to dnes vidíme v Severním Irsku, kde boj o politickou moc se vyhranil podle náboženské příslušnosti. Avšak Masarykova konstruktivní demokracie znamenala také svobodu svědomí, a proto nakonec zvítězila v Československu zásada rozumné tolerance a vzájemné úcty nad nežádoucím kulturním bojem. Jistě nebylo těžkým úkolem historika později zjišťovat, jak kladně působila Masarykova křesťanská zbožnost na naše tábory věřících a atheistů.

Velmi dobře si pamatujeme, jak hlava státu TGM ujišťuje svého hradního souseda, velkého Čecha a nástupce na Svatovojtěšském stolci arcibiskupa Kordače slovy: "Vy katolíci budete mít tolik práv, kolik si jich vydobudete!" A katolíci se dali do práce a hned od počátku opravdu representovali jednu z nejkladnějších a nejkonstruktivnějších sil mladého Československa. Rovněž president Osvoboditel rád slyšel vpravdě historický výrok politického vůdce katolické části národa Msgr. Jana Šrámka o tom, jakým způsobem se političtí rivalové z nutnosti a z lásky k svobodné republice dohodli, že se dohodnou.

* * *

"Všichni dobře víme, že počátky naší obnovené samostatnosti byly poznamenány dávkou nesnášenlivosti", píše ve své úvaze **"Růst náboženské snášenlivosti"** univ. profesor dr. František Schwarzenberg v souboru vzpomínek na ČSR, rozvedených v Třešňákově pamětní knize pod názvem "Padesát let". A pokračuje: "Největší rozjitřenost se projevovala vůči Církvi, vůči katolicismu a katolíkům. Tyto pocity se dají snad jen z nepatrné části vysvětlit tím, že katolicismus omylem býval v myslích mnoha lidí šmahem ztotožňován s celým politickým, národnostním, hospodářským a společenským řádem zaniklého rakouského mocnářství. Přemnoho horkých hlav chtělo své vlastenectví osvědčit pouhým záporem ke katolicismu. Docházelo k hrubě urážlivým projevům, k výtržnostem a násilnostem, jakými byly např. stržení Mariánského sloupu na Staroměstském rynku v Praze r. 1918, odstraňování křížů ze škol, boje o kostely atp.

Těchto předsudků však stále časem ubývalo a o to mi dnes jde, píše dr. Schwarzenberg a pokračuje: "Myslím, že pražský Eucharistický sjezd, uspořádaný ve dnech 20.—27. června 1935, je vhodným příkladem vývoje, který spěl od prvotní nesnášenlivosti k stále větší vzájemné úctě, zvl. v ohledu náboženském. Nebýt takového vývoje, nebylo by ani možno uspořádat pražský Katolický sjezd, který byl sice označen jako sjezd toliko celostátní, který se však krásou, rozsahem i významem vyrovnal leckterému Eucharistickému kongresu mezinárodnímu.

(Dokončení příště)

VOICE OF THE NATION

Veterans Administration News Washington, D.C.

Mr. N. N. — Former member of the Armed forces of Czechoslovakia during the W.W. I or II, I am pleased to reply to your inquiry requesting information concerning medical benefits under Public Law 94—491.

In order for a former member of the armed forces of Czechoslovakia to be eligible for medical benefits under this law, he must meet the following requirements: a) he must have served during World War I or World War II as a member of any armed forces of the government of Czechoslovakia and have participated while so serving in armed conflict with an enemy of the United States, b) he must have been a citizen of the United States at least ten years, c) he must furnish an authenticated certification as to records which clearly indicate his military service in the Czechoslovakian armed forces and subsequent service in or with the armed forces of England during the period of World War I or World War II.

The British War Office has advised that records of Czechoslovakian veterans who served with England during WW I and WW II have been returned to the Czechoslovakian government.

The law provides that an applicant must present proof of service with the Czechoslovakian armed forces and subsequent service with the British forces. The Veterans Administration is attempting to assist those who served with the British forces and whose records have been returned to the Czechoslovakian government. The agency is in the process of coordinating our efforts with department of State to obtain information in behalf of applicants from the Czechoslovakian government. Without adequate proof of service, as required by the law, the VA is unable to provide care to Czechoslovakian veterans.

Czechoslovakian veterans who feel they require medical care and have the required certificates, i. e. naturalization certificate, and authenticated statement of service from the Czechoslovakian government should present these documents to the Chief of Medical Administration Service, or a member of his staff, at the nearest VA hospital.

A completed Form 10—10 "Application for Medical Benefits" should accompany these documents. A determination of eligibility will be made and an examination scheduled for those entitled to care or treatment.

If you have any further questions please call or write the Chief of Medical Administration Service at our Lakeside VA Hospital, Chicago, Illinois 60611, telephone number 312—943—1900. He, or a member of his staff is available to assist and advise you.

Sincerely yours,
John D. Chase, M. D.
Chief Medical Director

Hlas Národa Club

The Hlas Národa Club will hold it's first meeting of the 1977—78 season on Wednesday, September 14, 1977 at 12:00 noon, in the Red Fether Building (Community Chest Center), 54th Avenue and Cermak Road, Cicero, Illinois.

New members welcome.

Mildred R. Janda,
President

Congress Report Claims Soviet Union has worst record for Religious Liberty

WASHINGTON, D.C. (RNS)— "It is in the Soviet Union that the devout believer encounters the most severe opposition to his religious liberty," a two-volume report to Congress by the U.S. Commission on Security and Cooperation in Europe notes.

"The situation of believers in most East European states is characterized by discrimination but not by active repression (as in the Soviet Union). Churchgoers there, for instance, often find their way and that of their children barred to some higher education and certain professions," notes the report by the commission set up to monitor adherence to the Helsinki accords on human rights.

"Ukrainian Catholics suffer a special hardship — the abolition of the Church that gave them an historical as well as ethnic identity. . . . Soviet Jews seeking the linguistic, religious and cultural community Jews are able to enjoy in other nations, find the path they wish to follow closed by a variety of official and historical obstacles," it states.

In Czechoslovakia, the commission reports, religious freedom is "systematically curbed . . . persons who manifest their religious faith either by word or action lose their jobs or . . . suffer other repressions."

In the area of human rights in general, "Czechoslovakia, quite simply, has the worst record of all," the report asserts.

Put your money where your heart is —
IN AMERICA
U. S. SAVINGS BONDS,

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

PROFITS ARE ESSENTIAL FOR PROGRESS

As Arnold Lunn observed: "The Capitalist economy, we are told, is planned to make profits; the Socialist economy to satisfy human needs. This is an excellent example of indolent over-simplification, for it is clear that the Capitalist economy cannot make a profit unless it satisfies human needs, and the Socialist economy cannot satisfy human needs unless it makes a profit." (**Science of World Revolution**, New York: Sheed & Ward, 1938, p. 281.) Unless a profit is made enterprises under Socialism or Communism must be subsidized by forced labor, or reduced wages, or by profits taken from other enterprises.

There are those who "imagine that it is possible to legislate unsuccessful people into prosperity merely by legislating successful people out of it." (Cecil Palmer, **The British Socialist Ill-Fare State**, p. 569.) "You cannot make an unhealthy person well by making a healthy person sick." (Ibid., p. 575.)

What are some of the things which show that profits are essential? **First**, unless someone made a profit there would have been no capital available to create the existing enterprises which provide jobs.

Second, profits are essential to replace tools which have worn out.

Third, profits are necessary to replace machinery which has obsolescence because a new tool has been invented which is "more efficient, more economical, or more versatile."

Fourth, profits are not only essential to pay for the creation and production of new tools, but also for the research involved in developing new products.

Fifth, since sooner or later there are losses, profits are essential in order to make-up these losses. Mistakes which are made must be paid for or the enterprise will go bankrupt.

Sixth, profits are important in providing incentives. Profits are not the only incentive to work, but profits do constitute a powerful incentive.

In 1962 a Russian engineer said that their industry did not have adequate feedback. "The heart of the problem," he said, "is that Russian production statistics don't reflect any real increase in economically useful goods. Most of the production is of good quality and not what is needed anyway." He cites examples of textile factories producing cloth that no one wants and paper mills producing cardboard that's not of the right thickness and weight.

"Under capitalism," he writes, "this doesn't happen because the producer gets a feedback from the customer," which is an engineer's way of saying that the customers protest by not buying. He explains that the capitalistic manufacturer of poor quality goods soon learns from the marketplace that his goods are not selling. This 'forces the capitalists to make things better, sturdier and cheaper.'

Profits provide the best measure of performances in satisfying the needs and desires of the consumer. Stalin found it necessary to appeal to private incentives in the form of different wages for different levels of performance, and of bonuses for successful managers. In other words, these people got greater profits as a reward for greater efficiency and productivity. In some of the satellites in Eastern Europe competition and profits, as a measure of performance, are being re-introduced. (**U.S. News & World Report**, May 30, 1966, p. 68.) The Red Chinese reintroduced on limited plots in agriculture, and have made use of private incentives in industry — including profits, bonuses, and wage differences.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription. Our double-check system guarantees accuracy.

THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
BIshop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS

For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief

ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY

Jedokaz — Všehochuť

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2238
Chicago, Illinois 60623

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500